Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1513 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 7 martie 1954

In numărul de azi:

8 MARTIE — ZIUA INTERNAŢIONALĂ A FEMEII. — Femeia în patria noastră (pag. 2-a)
V. TKACENKO: Răspunderile comsomolistei Anastasia Marinina. (pag. 2-a)
M. RAMURA: Femei ferecate în lanţurile discriminărilor (pag. 2-a)
LIDIA IVANCO: Filatoarea. (pag. 2-a)
CONSFATUIREA PE ŢARA CU FRUNTAŞII IN CULTURA PORUMBULUI, CARTOFULUI ŞI SFECLEI DE ZAHAR (pag. 3-a)
Ambasadorul Extraordinar şi Plenipotenţiar al R. D. Germane în R.P.R. a prezentat scrisorile de acreditare. (pag. 3-a)
Creşterea producţiei agricole — cauza întregului popor (pag. 3-a)
Comunicat informativ asupra plenarei C.C. al P.C.U.S. — Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.U.S. pe marginea raportului lui N. S. Hruşcev (pag. 4-a)
Două linii în politica internaţională (pag. 4-a)

8 Martie — Ziua internaţională a femeii

Femeile muncitoare de pretutindeni, sărbătoresc astăzi Ziua internaţională a femeii, ziua solidarităţii femeilor din lumea întreagă în lupta pentru apărarea dreptului lor la viaţă şi muncă liberă, pentru drepturi egale cu bărbaţii şi pentru apărarea păcii.

Anul acesta poporul nostru muncitor sărbătoreşte ziua de 8 Martie în condiţiile luptei pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor Plenarei lărgite a Comitetului Central al P.M.R. din august 1953, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii, în condiţiile luptei pentru slăbirea încordării internaţionale, pentru menţinerea şi consolidarea cauzei păcii.

Cu o legitimă mîndrie trec în revistă femeile muncitoare din ţara noastră, cuceririle obţinute în anii regimului de democraţie populară sub conducerea partidului. Au rămas doar o tristă amintire vremurile cînd la noi, femeia era ţinută în condiţii umilitoare de inferioritate socială, juridică şi economică faţă de bărbat. In uzinele şi fabricile capitaliştilor, pe întinsele moşii ale boierilor, femeile erau şi mai crunt exploatate decît bărbaţii. Ţinute departe de lumina ştiinţei de carte, chinuite şi vlăguite, femeile trăiau o viaţă plină de suferinţe.

Astăzi la noi în ţară — arată tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej — toate drumurile sînt deschise femeii; femeia poate deveni orice, de la mecanic pînă la ministru. Vedem crescînd din sinul poporului, din rîndurile muncitorimii şi ţărănimii, femei cu un larg orizont politic, cu o energie clocotitoare, cu conştiinţa limpede, femei, oameni de stat cum nu are şi nu a avut nici o ţară capitalistă din lume.

Avînd asigurate depline drepturi şi posibilităţi largi de dezvoltare a energiei lor creatoare, femeile muncitoare din patria noastră constituie o forţă tot mai activă în lupta pentru construirea socialismului şi apărarea păcii.

Crescute şi educate de partid, de regimul democrat-popular, femeile iau parte activă la conducerea treburilor statului şi a organizaţiilor obşteşti. Un număr de 66 femei sînt deputate în Marea Adunare Naţională, peste 33.000 de femei sînt deputate în sfaturile populare, iar peste 370.000 de delegate alese de masele de femei din ţara noastră, constituie un activ preţios în munca sfaturilor populare.

In nici o ţară capitalistă, femeia nu se bucură de astfel de drepturi. In cele două Camere ale Congresului american nu sînt decît cîteva femei. In Statele Unite de pildă, unde femeia muncitoare duce o viaţă amară, femeile care mai au de lucru în fabricile capitaliste, primesc pentru muncă egală cu aceea a bărbatului, un salariu cu 40—60 la sută mai scăzut. In ţările coloniale şi dependente, marea majoritate a femeilor sînt considerate robi buni doar de muncă.

In contrast cu toate acestea, statul nostru înconjoară femeile mame şi copiii cu o grijă deosebită. Fonduri mari sînt alocate de stat pentru dezvoltarea reţelei de creşe şi cămine, maternităţi şi case de naşteri, construirea de şcoli şi organizarea vacanţei copiilor. Numai în anul 1953 statul nostru a acordat mamelor cu mulţi copii 78.465.000 lei ajutor familial, iar peste 25.000 de mame au fost decorate cu „Gloria Maternă" şi „Medalia Maternităţii". Unui mare număr de femei li s-a decernat înaltul titlu de „Mamă eroină".

In lupta pentru construirea socialismului, femeile muncitoare din patria noastră urmează măreţul exemplu al femeilor sovietice, care alături de întregul popor sovietic luptă cu abnegaţie pentru construirea societăţii comuniste.

Răspunzînd grijii pe care le-o poartă partidul şi guvernul nostru, femeile muncitoare din uzine şi fabrici, luptă pentru o înaltă productivitate a muncii, pentru descoperirea şi folosirea rezervelor interne ale întreprinderilor, pentru reducerea preţului de cost, pentru îmbunătăţirea calităţii produselor. Numai în anul trecut, un număr de 39.784 femei din industrie, au devenit fruntaşe în producţie. Peste 280.000 de femei au participat la întrecerea socialistă, iar peste 36.000 de femei s-au calificat în diferite ramuri ale economiei naţionale.

Chemările Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn de Ziua internaţională a femeii — adresează femeilor din Republica Populară Romînă un îndemn înflăcărat să participe cu avînt la lupta poporului nostru pentru ridicarea nivelului de viaţă material şi cultural. Femeile muncitoare, ingineri şi tehnicieni, sînt chemate să ia parte cît mai activă la întrecerea socialistă, să lupte pentru calitatea superioară a mărfurilor, pentru sortimente bogate.

In faţa oamenilor muncii din patria noastră, stă sarcina continuei întăriri a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare — baza politică a statului democrat-popular.

Ţărăncile muncitoare au datoria patriotică să lupte pentru desfăşurarea în bune condiţii a muncilor agricole de primăvară, pentru sporirea recoltei la hectar, pentru mărirea numărului şi îmbunătăţirea soiurilor de animale şi păsări, pentru îndeplinirea obligaţiilor către stat.

Utemistele din comerţul de stat şi cooperatist să constituie prin exemplul lor, pentru ceilalţi tineri, un puternic imbold în lupta pentru reducerea cheltuielilor de circulaţie a mărfurilor, pentru îmbunătăţirea aprovizionării satului cu produse industriale şi sporirea contractărilor şi a achiziţiilor de produse agricole, pentru continua îmbunătăţire şi deservire a oamenilor muncii.

Utemistele şi tinerele să considere o sarcină de cinste, lupta pentru înrădăcinarea unui regim sever de economii, împotriva risipei, pentru înlăturarea oricăror cheltuieli de prisos.

Organizaţiile U.T.M., trebuie să lichideze manifestările de nepăsare, acolo unde ele mai există, faţă de activitatea tinerelor, canalizînd elanul lor tineresc spre o muncă disciplinată şi rodnică. Promovarea cu mai mult curaj a fetelor în industria uşoară, alimentară, în comerţul de stat şi cooperatist, ca şi ridicarea lor în munci de răspundere în gospodăriile agricole colective, în organele de stat şi economice, trebuie să stea în centrul preocupărilor organizaţiilor U.T.M.

Femeile muncitoare din patria noastră, care luptă pentru apărarea păcii, pentru viaţa şi fericirea copiilor, sînt conştiente că succesele obţinute de Uniunea Sovietică şi de ţările de democraţie populară, fac să crească ura duşmanilor păcii şi ai viitorului luminos al omenirii. Alături de întregul nostru popor muncitor, ele îşi dezvoltă vigilenţa pentru a preveni loviturile acelora care vor să lovească în cuceririle poporului, în munca noastră paşnică pentru construirea unei vieţi fericite.

Incadrate în marele front al Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor, care numără în rîndurile ei 140 de milioane de femei din 66 de ţări, femeile muncitoare din patria noastră dezvoltă şi întăresc legăturile frăţeşti cu femeile din Uniunea Sovietică, China, ţările de democraţie populară precum şi cu femeile din celelalte ţări în lupta pentru idealul comun: pacea şi fericirea oamenilor simpli.

De 8 Martie, ziua marii noastre sărbători, femeile din Republica noastră Populară îşi exprimă adînca lor solidaritate cu lupta femeilor democrate din lumea întreagă, cu toate forţele progresiste luptătoare pentru pace.

Salutul Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. R. către femeile muncitoare din ţara noastră cu ocazia Zilei internaţionale a femeii

Cu ocazia zilei de 8 Martie — Ziua internaţională a femeii — Consiliul Central al Sindicatelor vă felicită şi vă adresează un salut călduros.

Regimul de democraţie populară asigură femeilor din patria noastră drepturi şi libertăţi care sînt posibile numai într-o ţară unde puterea aparţine oamenilor muncii. In activitatea economică, socială, culturală şi politică a ţării, femeile aduc o contribuţie tot mai mare. Statul nostru creează condiţii minunate pentru femeia-mamă şi pentru creşterea unor copii sănătoşi, fericiţi, asigură viitorul lor luminos.

Femeile din R.P.R. dornice de o viaţă paşnică, solidare cu lupta femeilor de pretutindeni, muncesc pentru construirea socialismului şi participă activ la lupta pentru destinderea încordării internaţionale, pentru rezolvarea paşnică a problemelor litigioase, pentru preîntîmpinarea unui nou război şi întărirea păcii în întreaga lume.

Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. urează femeilor din patria noastră noi şi însemnate succese în munca şi lupta lor.

Decorarea acad. prof. dr. D. Danielopolu cu Ordinul Muncii cl. I

Sîmbătă la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R.P.R., decorarea acad. prof. dr. D. Danielopolu, cu prilejul împlinirii a 70 de ani de la naştere.

La înmînarea înaltei distincţii au luat parte tovarăşii dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, şi acad. Mihail Sadoveanu, vice preşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

Tov. Gh. Marussi a dat citire Decretului Prezidiului Marii Adunări Naţionale prin care se conferă Ordinul Muncii cl. I acad. prof. dr. D. Danielopolu, cu prilejul împlinirii a 70 de ani de la naştere, pentru îndelungata sa activitate în învăţămîntul medical superior şi pentru rezultatele deosebit de valoroase obţinute pe tărîmul creaţiei ştiinţifice.

Tov. dr. Petru Groza a înmînat apoi înalta distincţie cunoscutului om de ştiinţă din ţara noastră, urîndu-i noi succese în activitatea sa.

Acad. prof. dr. D. Danielopolu a mulţumit pentru distincţia acordată şi a declarat că nu va precupeţi nici un efort pentru a pune şi de acum înainte, toate cunoştinţele sale în slujba poporului şi a patriei.

(Agerpres)

C H E M A R E A

participanţilor la consfătuirea pe ţară a fruntaşilor în producţie la cultura porumbului, cartofului şi a sfeclei de zahăr

către membrii gospodăriilor agricole colective, întovărăşirilor agricole, ţăranii muncitori cu gospodării individuale, muncitorii din S. M. T.-uri şi gospodăriile agricole ale statului şi către toţi specialiştii din agricultură

Dragi tovarăşi,

Noi, participanţii la consfătuirea pe ţară a fruntaşilor în producţie la cultura porumbului, cartofului şi a sfeclei de zahăr convocată de Comitetul Central al P.M.R. şi Consiliul de Miniştri, întruniţi în Bucureşti, am împărtăşit unii altora experienţa dobîndită în munca noastră, metodele pe care noi le-am folosit pentru a obţine recolte bogate, am discutat măsurile agrotehnice care trebuiesc aplicate la aceste culturi, pentru a aduce la îndeplinire sarcinile trasate de partid şi guvern cu privire la dezvoltarea agriculturii, la ridicarea producţiei agricole.

Consfătuirea noastră are loc la numai două zile după publicarea Hotărîrii Consiliului de Miniştri şi Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954. Prin această hotărîre guvernul şi partidul cheamă întreaga ţărănime muncitoare, pe toţi oamenii muncii din agricultură şi industrie care pot contribui la sporirea producţiei agricole, să depună toate eforturile şi întreaga lor capacitate în lupta pentru recolte bogate, pentru pîinea poporului.

Statul democrat-popular, la temelia căruia stă alianţa de nezdruncinat dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, pune la dispoziţia ţărănimii muncitoare din ce în ce mai multe tractoare, maşini şi unelte agricole, prin staţiunile de maşini şi tractoare, seminţe selecţionate, îndrumări şi sprijin agrotehnic şi zootehnic pentru dezvoltarea şeptelului şi pentru obţinerea de recolte bogate. Guvernul şi partidul au luat măsuri de îmbunătăţire a sistemului de contractări şi achiziţii, măsuri care dau ţărănimii muncitoare avantajii însemnate.

Noi, ţăranii muncitori şi oameni ai muncii din agricultură, avem datoria patriotică să răspundem cu cinste chemării partidului şi guvernului de a munci din toate puterile şi cu toată priceperea noastră, pentru a spori producţia la hectar şi a obţine recolte mari la toate culturile, ridicîndu-ne astfel propriul nostru nivel de viaţă, asigurînd în acelaş timp materiile prime pentru industrie şi produsele alimentare necesare aprovizionării populaţiei.

Numeroşi ţărani muncitori aplicînd regulile agrotehnice au realizat recolte mari la hectar. Astfel, în gospodăria agricolă colectivă din satul Călăraşii Vechi, raionul Călăraşi, regiunea Bucureşti, brigada condusă de Baicu Aur a obţinut o producţie de 3.500 kg. grîu la hectar.

In gospodăria colectivă „Flacăra Roşie" comuna Şoldanu, regiunea Bucureşti, brigada condusă de Vătăşelu Ştefan a obţinut 20.000 kg cartofi prin plantarea de vară a cartofului.

Lovaş Iuliu, membru al gospodăriei colective din satul Vaida, raionul Oradea, a realizat 7.400 kg. porumb ştiuleţi la hectar.

Curcă St. Marin, membru al întovărăşirii agricole din satul Cioroiu Nou, raionul Băileşti, regiunea Craiova, a realizat 48.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar.

Vass Adalbert, ţăran cu gospodărie individuală din comuna Poiana, raionul Turda, regiunea Cluj, a realizat 48.800 kg. cartofi la hectar.

Czegledy Vasile, ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Valea lui Mihai, raionul Secueni, regiunea Oradea, a obţinut o recoltă de 29.000 kg. cartofi la hectar.

Cu toate recoltele bogate obţinute de mii şi mii de ţărani muncitori, producţia medie la hectar pe ţară este încă prea mică.

Nu ne mai putem mulţumi cu rezultatele pe care le-am obţinut pînă acum în producţia vegetală şi animală

Să urmăm din tot sufletul îndemnul cuprins în hotărîrea guvernului şi partidului cu privire la muncile agricole de primăvară; anul 1954 trebuie să fie un an de creştere simţitoare a producţiei medii la hectar la toate culturile agricole.

In fiecare sat şi comună sînt ţărani muncitori fruntaşi care au obţinut recolte mari la hectar. Să urmăm pilda lor bună, să introducem metodele înaintate agrotehnice, să aplicăm sfaturile şi îndrumările agronomilor şi tehnicienilor agricoli din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi din organele agricole ale sfaturilor populare. Să învăţăm din experienţa agriculturii sovietice, cea mai înaintată agricultură din lume.

Ţărani muncitori din gospodării colective şi întovărăşiri agricole, cu gospodării individuale, muncitori din S.M.T. şi din gospodăriile agricole ale Statului, ingineri, tehnicieni şi oameni de ştiinţă din agricultură!

Noi, participanţii la consfătuirea pe ţară a fruntaşilor în cultura porumbului, cartofului şi sfeclei de zahăr, vă chemăm să depuneţi toată priceperea şi efortul pentru aplicarea cu succes a Hotărîrii guvernului şi partidului cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954.

Vă chemăm să obţinem recolte mai mari la toate culturile şi în special la grîu, porumb, cartofi, legume, fasole, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, fructe, struguri, bumbac, in, cînepă şi plante de nutreţ.

In acest scop:

— vom asigura din timp pentru însămînţările din primăvară seminţele necesare, seminţe de soi, curăţate şi tratate;

— vom lua măsuri în vederea menţinerii în terenurile agricole a apei provenite din topirea zăpezilor;

— vom grăpa de îndată ce pămîntul s-a svîntat, semănăturile şi arăturile de toamnă, fineţele şi păşunile;

— vom aduna şi aduce pe ogoarele noastre cît mai multe îngrăşăminte;

— vom executa la timp şi în bune condiţiuni arăturile şi semănăturile de primăvară;

— vom introduce şi extinde metoda de însămînţare în cuiburi dispuse în pătrat la porumb, cartofi, floarea-soarelui, şi alte prăşitoare;

— vom da o mare atenţie îngrijirii cerealelor şi în special grîului şi porumbului;

— vom lărgi suprafeţele cultivate cu fasole printre porumb;

— vom extinde cultura cartofului în regiunile cu ploi puţine ca Dobrogea şi Bărăgan şi în zona subcarpatică din Muntenia, Oltenia şi Moldova şi vom aplica pe scară largă metoda plantării de vară a cartofului;

— vom folosi din plin toate atelajele şi uneltele, toate tractoarele şi maşinile agricole.

Colectivişti, întovărăşiţi, ţărani muncitori cu gospodării individuale, muncitori agricoli din gospodăriile de stat, din jurul oraşelor şi centrelor industriale!

Să cultivăm mai mulţi cartofi şi mai multe legume, să creştem mai multe păsări şi să dăm o mai mare atenţie creşterii şi îngrijirii vacilor de lapte pentru a avea mai multe produse în gospodăriile noastre, pentru a da clasei muncitoare mai multe produse alimentare.

Tehnicieni, ingineri şi oameni de ştiinţă din agricultură!

Vă chemăm să acordaţi ţărănimii muncitoare sprijinul pentru obţinerea de producţii mari, să împărtăşiţi cunoştinţele şi experienţa voastră; să veniţi mai des în mijlocul nostru ca să aplicăm pe ogoarele noastre cuceririle ştiinţei, chezăşia recoltelor bogate.

Ţărani muncitori, muncitori din gospodăriile agricole ale Statului şi din staţiunile de maşini şi tractoare!

Se apropie zilele muncilor agricole de primăvară. Datorită cantităţilor neobişnuite de zăpadă, durata muncilor agricole de primăvară va fi anul acesta mai scurtă ca de obicei. Rezultatele luptei noastre pentru recolte bogate depind în mare măsură de felul cum vom pregăti şi executa lucrările agricole.

Să desfăşurăm larg întrecerea între comune, între străzi, între gospodării, pentru executarea semănăturilor de primăvară în termene cît mai scurte şi la un înalt nivel agrotehnic, izvor al obţinerii recoltelor bogate.

Strîns uniţi în jurul guvernului şi partidului, urmînd cu încredere clasa muncitoare şi întărind necontenit alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, să nu precupeţim nici un moment forţa şi munca noastră în lupta pentru producţii sporite la hectar, pentru recolte bogate în interesul creşterii continue a bunei stări a poporului, al întăririi şi înfloririi patriei noastre dragi!

Pentru micşorarea încordării în relaţiile internaţionale

„Politica de forţă" nu poate fi sortită decît eşecului

Acad Ştefan Nicolau

Laureat al premiului de stat

Cînd am deschis paginile ziarului şi am găsit declaraţia lui V. M. Molotov cu privire la rezultatele conferinţei de la Berlin am citit-o cu un deosebit interes. Această declaraţie vine să arate odată mai mult consecvenţa politicii de pace şi colaborare internaţională pe care o promovează guvernul Uniunii Sovietice.

Din evenimentele care s-au petrecut în anii de după cel de al doilea război mondial oamenii simpli din lumea întreagă au putut să desprindă că cercurile conducătoare din S.U.A. şi cei care urmează orbeşte politica acestora, încearcă să impună omenirii dominaţia lor. „Politica de forţă" a dus la accelerarea goanei înarmărilor în ţările capitaliste, la intensificarea pregătirilor de război în aceste ţări şi chiar şi la dezlănţuirea unor agresiuni cum a fost cea din Coreea. Rezultatul acestei politici a fost însă cu totul altul decît cel scontat de autorii ei: „politica de forţă" s-a soldat cu un eşec total. Rezultatul acesta nu era greu de prevăzut. Cu ani în urmă fasciştii promovaseră şi ei o astfel de politică şi soarta nu a fost prea blîndă cu ei.

Popoarele sprijină întru totul poziţia lui V. M. Molotov la conferinţa de la Berlin pentru că această poziţie corespunde intereselor lor vitale. „Politica de forţă", aşa cum bine a subliniat V. M. Molotov în declaraţia sa, nu se poate bizui pe un sprijin trainic din partea popoarelor deoarece ea este desfăşurată în interesul pregătirii unui nou război.

Popoarele doresc ca în locul unei politici de forţă să fie dusă o politică de pace între state, să fie înlăturate cauzele care împiedică o largă destindere în politica internaţională. In această privinţă, un rol important îl au propunerile guvernului sovietic cu privire la încheierea unui tratat general european care să asigure o adevărată pace în Europa şi să înlăture posibilitatea renaşterii militarismului german.

Politica de pace a Uniunii Sovietice cîştigă adeziunea tuturor celor care privesc cu grijă viitorul şi care vor ca omenirea să fie scutită de suferinţele pe care le-ar putea provoca un nou război mondial.

Să nu admitem reînvierea militarismului german

Laurenţiu Profeta

compozitor

Am citit cu deosebită atenţie importanta declaraţie făcută de tovarăşul Molotov în legătură cu conferinţa de la Berlin. Nu am putut decît să aprob, din nou, din toată inima, poziţia Uniunii Sovietice care luptă permanent pentru a feri Europa de o nouă invazie a hoardelor hitleriste sub emblema „armatei europene".

Citind despre pregătirile ce se fac în Germania pentru repunerea pe picioare a Wehrmachtului mi-am adus aminte de anii celui de al doilea război mondial. Erau vremurile cînd în oraşele şi satele noastre defilau „în pas de gîscă" armatele führerului. Ele aduceau ruină şi mizerie în ţara noastră, ele împingeau tineretul nostru în războiul mişelesc împotriva Uniunii Sovietice. Erau ani întunecaţi.

Cu douăzeci şi ceva de ani în urmă mai defilaseră plini de trufie pe străzile Bucureştiului soldaţi ai aceluiaşi militarism prusac care cotropiseră ţara noastră în timpul primului război mondial. In mai puţin de un sfert de secol simţeam cumplit ce înseamnă militarismul german şi poftele lui de expansiune.

Acum duşmanii păcii din S.U.A. şi Anglia vor să se servească din nou de revanşarzii militarişti germani care au cotropit de două ori ţara noastră, care au adus ruină şi jale pe întinsul Europei pentru a-şi realiza visurile lor de dominaţie mondială.

Dar aşa cum întregul nostru popor, luptă împotriva reînvierii militarismului, la fel în ţările Europei creşte împotrivirea faţă de planurile de creare a „armatei europene". In rîndurile popoarelor Europei prind tot mai mult teren propunerile sovietice făcute la Conferinţa de la Berlin, cu privire la încheierea unui tratat general european care să dea o bază solidă păcii în Europa şi să împiedice crearea unor grupări militare de state opuse una alteia.

După cum eu doresc să feresc Ateneul R.P.R. de distrugere, la fel parizianul îşi iubeşte Louvrul, iar milanezul vestita „Scala", şi împreună popoarele sînt în stare să oprească formarea diviziilor revanşarde germane. Această credinţă a mea a fost şi mai puternică cînd am citit în declaraţia lui V. M. Molotov că: „Uniunea Sovietică a stat şi stă pe poziţia că sarcinile asigurării păcii şi securităţii în Europa impun în primul rînd să nu se admită reînvierea militarismului german".

Singura cale pentru asigurarea securităţii europene

Matei Nicolae

stahanovist uzinele „23 August"
— secţia mecanică uşoară —
Bucureşti

La Conferinţa de la Berlin, şeful delegaţiei sovietice V. M. Molotov, a opus planurilor de creare a unor grupări militare ale statelor europene un plan concret, potrivit căruia asigurarea păcii şi securităţii pentru toate ţările europene ar căpăta o bază trainică. Citind declaraţia lui V. M. Molotov cu privire la rezultatele conferinţei de la Berlin am regăsit ideea necesităţii asigurării securităţii europene cu ajutorul tuturor statelor interesate, securitate care şi-a găsit expresia în proiectul sovietic de tratat general european cu privire la asigurarea securităţii colective în Europa.

Tratatul general european are ca scop constituirea unui lagăr unic al tuturor statelor europene care tind spre asigurarea securităţii lor, lagăr care să ducă la întărirea păcii în Europa.

In cadrul acestui sistem de securitate europeană niciun stat oricît de puternic ar fi, nu trebuie să aibe o poziţie dominantă.

Propunerile sovietice sînt o nouă dovadă a dorinţei guvernului sovietic ca în problema apărării păcii să nu existe două lagăre nici în Europa, nici în lumea întreagă.

Popoarele europene doresc să se dedice muncii paşnice şi creatoare, şi deaceea propunerile sovietice au trezit simpatia tuturor oamenilor iubitori de pace.

Alături de oamenii simpli din lumea întreagă, eu îmi afirm deplina convingere că propunerile prezentate de V. M. Molotov la conferinţa de la Berlin şi reafirmate în recenta sa declaraţie cu privire la asigurarea păcii şi securităţii pentru toate ţările Europe pe baza tratatului general european constituie singura cale pentru asigurarea securităţii europene şi ele îşi vor găsi drum tot mai larg spre inimile popoarelor.

8 MARTIE — ZIUA INTERNAŢIONALĂ A FEMEII

Femeia în patria noastră

Brigadiera fabricii

Acum un an în biroul directorului fabricii de conserve „Flora" din București au intrat 4 fete.

— Știți, tovarășe director, noi am terminat școala profesională de industria conservelor. Iată, eu Victoria Doroftei și colegele mele, Begu Maria, Ilovan Eleonora și Dumitru Vasilica, am fost repartizate aici în fabrica dumneavoastră.

Directorul, le-a strîns mîna, felicitîndu-le și le-a poftit să șadă în fotolii. La început, vorbea mai mult directorul, fetele răspundeau doar scurt la întrebări și ascultau. Discuția se purta însă pe seama unei probleme care le încălzea inima, îndemnîndu-le să participe la discuții.

Era doar vorba chiar de munca lor, de meșteșugul preparării conservelor, meserie pe care cele patru prietene au îndrăgit-o atîta. Ca prin farmec le-a pierit timiditatea și vorbeau acum cu înflăcărare.

...Fabrica îi oferise Victoriei și prietenelor ei o lume nouă. Acum putea să culeagă roadele celor trei ani petrecuți în școala profesională. Iși îndeplinea sarcinile, cu o adevărată pasiune în muncă. Victoria Doroftei și prietenele ei s-au încadrat cu tot avîntul, cu toată energia tinerească în frontul muncii pentru sporirea cantității de produse alimentare de larg consum. In dreptul numelor celor patru tinere muncitoare, graficul de producție se avînta mereu în sus, tot peste normă. In frunte era însă Victoria... Intr-o zi tinerii din secția „hală" au trebuit să-și aleagă organizatorul grupei utemiste. S-au gîndit și au chibzuit tinerii, hotărînd la urmă în unanimitate că funcția de organizator al grupei să i se încredințeze Victoriei. Au avut încredere în ea și Victoria Doroftei nu i-a înșelat. Intotdeauna se află în primele rînduri ale tinerilor din fabrică, mobilizîndu-i prin exemplele ei la lupta pentru ridicarea calității produselor, pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan. Și iată că nu după multă vreme cînd nici nu împlinise bine vîrsta de 19 ani, Victoria Doroftei a fost confirmată stahanovistă.

Pe la sfîrșitul lui decembrie, Victoria a fost chemată de director.

— Am hotărît să te numim brigadieră. Vei lua în primire și vei conduce secțiile: prăjit, sterilizat și opărit.

Nu i-a fost ușor la început. Pînă atunci răspundea doar de faptele ei, de munca ei. Acum, trebuia să dea socoteală pentru toți cei cincizeci de oameni pe care-i conducea în calitate de brigadieră.

In materialele sovietice de specialitate a găsit o bogată documentare și nu peste mult timp, într-o consfătuire de producție a propus:

— Trebuie neapărat să aplicăm și noi metoda sortării fructelor și legumelor.

Cu sprijinul organizației de partid, metoda a fost aplicată cu succes. De pe urma acestei inițiative care a dus la o simțitoare îmbunătățire a produselor, au avut de cîștigat și muncitorii fabricii, cărora li s-a sporit prima de calitate.

Victoria Doroftei știe însă că pentru a se achita cu cinste de sarcinile ce-i revin în calitate de tehnician, trebuie să-și completeze mereu cunoștințele sale practice, cu o temeinică cunoaștere teoretică a problemelor pe care trebuie să le rezolve. De aceea, sfătuindu-se cu celelalte prietene, au luat o hotărîre: să învețe mai departe, să-și continue studiile. Acum cele patru prietene sînt printre cele mai bune eleve ale clasei a VIII-a a unui liceu seral. Iar apoi?... Apoi vor păși mai departe. Se vor înscrie la Institutul de industrii alimentare.

L. ZAICESCU

CIFRE GRĂITOARE

● In perioada 1948—1953 pentru merite deosebite în activitatea de producție și obștească, au fost decorate cu ordinul „Steaua Republicii" și „Ordinul Muncii" 425 de femei. 2048 de femei, au primit „Medalia Muncii" iar medalia „A cincea aniversare a R.P.R.", a fost conferită la 1085 de femei.

● Peste 25.000 de mame cu mulți copii au primit din partea Statului nostru, titlul de Mamă eroină, și distincții ca: Medalia maternității" și „Gloria maternă".

● La alegerile de deputați în sfaturile populare de la 20 decembrie 1953, peste 33.000 de femei au fost alese deputate.

Femeia cetățeancă cu depline drepturi sociale și politice și-a cîștigat un loc de cinste în viața patriei noastre. Ea a dovedit că poate munci și conduce cu pricepere în toate domeniile de activitate. Spulberînd „principiile" învechite și prejudecățile burgheze, ce hărăzeau femeii doar locul de lîngă plita sobei, femeia colectivistă sau tractoristă, mineriță sau învățătoare, ingineră sau activistă pe tărîm social, se bucură de toată stima și încrederea oamenilor muncii. Porțile institutelor de învățămînt sînt larg deschise deopotrivă femeilor și bărbaților, tinerilor și vîrstnicilor ce se avîntă să cucerească cetatea științei.

Legile statului nostru, deschid femeii muncitoare orizonturi largi, posibilități de dezvoltare nemai avute pînă acum.

Despre cîteva aspecte ale vieții noi a femeii muncitoare din patria noastră, vorbesc faptele de mai jos.

In Republica Populară Romînă, femeile se bucură de drepturi depline și participă cu toată dragostea, în toate domeniile de activitate, la lupta comună pentru ridicarea bunăstării celor ce muncesc, pentru socialism.

In fotografie: utemista strungar Stu. Domnica, de la secția de rulmenți a Uzinelor „1 Mai"-Ploiești, folosind metoda de tăiere rapidă a metalelor, Bîcov-Bortchevici reușește să depășească zilnic norma cu 65 la sută.

Din activitatea comisiei de femei a unui sfat popular raional

Comisia de femei a sfatului popular al raionului „1 Mai" din București a obținut rezultate frumoase în activitatea sa. Un corespondent al ziarului nostru a pus cîteva întrebări tovarășei Chirilă Dumitra, responsabila comisiei, care ne-a arătat unele aspecte ale muncii rodnice a comisiei de femei pe care o conduce.

Ce ne-ați putea spune despre felul în care se ocupă comisia de femei a sfatului popular raional de încadrarea în producție a femeilor nesalariate?

In această direcție, comisia noastră de femei a obținut unele rezultate bune. In anul 1953, în adunările de delegate a femeilor și în ședințele pe cartiere cu femeile, s-a pus deseori această problemă. Mai toți cetățenii o știau pe tovarășa Ingian Nurița din strada Corabia nr. 13 care lucra ba ici, ba colo, pe unde apuca, fără să aibă o ocupație stabilă. Noi am îndrumat-o către o școală de dactilografe. După ce a învățat să bată la mașină, mai ales că-i și plăcea noua meserie, am ajutat-o să se încadreze la Spitalul nr. 22, ca dactilografă unde lucrează și astăzi și este pe deplin mulțumită. Un alt exemplu este tovarășa Stoicov Elena din str. 7 noiembrie nr. 38. Am stat de vorbă cu tov. Stoicov și acum, dînsa este salariată la o unitate Aprozar din cadrul raionului. Tovarășa Barbu Elena din str. Glucozei, ne spunea, că fiind în vîrstă, nu va putea fi bună de nimic. Am lămurit-o că ea poate fi de folos societății în mijlocul căreia trăiește și că o vom ajuta. Azi, ea este îngrijitoare la școala de băieți Nr. 9.

In toamna trecută erau necesare brațe de muncă pentru selecționarea cartofilor de la un siloz. Președinta adunării de delegate ale cartierului Plumbuita, tovarășa Ghiță Elena, a mobilizat 19 femei și, în fruntea lor, a mers la fața locului. Datorită activității rodnice pe care au depus-o, ele au fost bine retribuite, dar mai ales au făcut primul pas spre încadrarea în producție.

Cum a contribuit comisia de femei pentru depistarea neștiutoarelor de carte și alfabetizarea lor?

In cadrul raionului nostru, aveam o serie de femei neștiutoare de carte. După o consfătuire cu cîțiva profesori ai școlilor din raion, am hotărît să organizăm raiduri prin cartierele Donca Simo și Tei, pentru depistarea analfabeților. In colaborare cu cadrele didactice, cu ocazia recensămîntului din octombrie 1953, s-au format 53 echipe de raid.

Tot mai multe femei au prins acum rostul slovelor și, mulțumite, prind cu drag cîte o carte sau un ziar în mînă. Așa este tovarășa Codreanu Aglaia din str. Lacul Tei nr. 80 sau Argintaru Tincuța din str. Corabia nr. 14. Aceasta din urmă a venit într-una din zile la sediul sfatului popular raional și ne-a mulțumit că am ajutat-o să citească. Ținea în mînă o carte poștală primită de la fiul ei, militar.

Ce acțiuni a întreprins comisia de femei în cinstea zilei de 8 Martie.

Ziua de 8 Martie ne găsește cu realizări însemnate. Comisia de femei a sfatului popular a organizat identificarea terenurilor virane pentru cunoașterea unei situații clare în vederea repartizării acestor loturi cetățenilor din cartiere pentru cultivarea de legume. Darea în folosință a acestor terenuri va contribui la buna aprovizionare a cetățenilor pe timpul verii cu zarzavaturi. Rezultate frumoase în această acțiune au obținut tovarășele Mircea Maria și Nedelcu Elena din cartierul Fundeni și Ghiță Elena din cartierul Plumbuita.

In aceste zile, copiii căminelor și creșelor din raionul nostru au primit numeroase daruri. Din deșeuri strînse de la țesătoria „Donca Simo" femeile din cartier au confecționat cămășuțe, pantalonași, și bluze, pentru copii.

De asemenea, în cinstea zilei de 8 Martie, s-a inițiat acțiunea de sprijinire a familiilor cu copii mulți, îndrumînd părinții de a-și da copiii la creșe și cămine pentru a fi îngrijiți în timpul zilei. In această direcție, ne-a fost de un prețios ajutor sprijinul primit de la tovarășa Dărășteanu Maria, activistă a comitetului raional U.T.M. „1 Mai". Cu ajutorul primit din partea utemiștilor, comisia de femei a sfatului popular al raionului „1 Mai" a îndeplinit în mare parte și această sarcină.

Mulgătoarea fruntașă

Cînd ieslea cea lungă fu plină cu borhot, Maria Nedeloiu se grăbi să le spună celor 8 vaci ale sale obișnuitul cuvînt de îndemn:

— Mîncați dragele mele.

Dar vacile Mariei Nedeloiu, lacome fiind de felul lor, prind să îmbuce cu plăcere și fără îmbierea dulce a îngrijitoarei; pe semne meniul preparat pentru ora unu este tare gustos. Un pui de Simenthal care doar de vreo cîteva zile intrase în viață, cel mai tînăr din turma adăpostită în compartimentul alăturat privea mirat cum cele opt cornute, se înfruptă lacome din tocătura aceea amestecată, al cărei miros îl făcu să strîmbe din bot și să scuture apoi din cap în semn că el n-ar fi dat nici măcar o para pe așa ceva. Mugi încetișor și acest muget subțire atrase atenția îngrijitoarei Maria Nedeloiu.

— Ce-ți trebuie prichindelule? Vrei și tu de mîncare?

— Ești murdar neastîmpăratule. I-a să-ți fac un masaj, și zicînd aceasta Maria Nedeloiu începu să-i frece spatele cu un șomoiag din fîn curat. Nu prea îi era pe plac un asemenea masaj vițelușului, dar dacă a apucat pe mîinile unei astfel de îngrijitoare căreia îi place ca vitele să fie curate, se înțelege că nici cu el nu se pot face excepții. Apoi tovarășa Maria Nedeloiu se întură spre bucătăria de prepararea furajelor de unde se întoarse cu o găleată în care începu să adune de prin iesle resturile de borhot ce le mai rămăsese oaspeților deacum sătui și destul de bine dispuși să-și răcorească gîturile aprinse cu niște apă rece. Le dădu și apă. Pe urmă luă țesala și începu s-o pieptene mai întîi pe vaca Mioara cea cu coarnele încovoiate ca ale unui berbec. Le țesălă și pe celelalte și termină cu roșia Manda. Să nu zici că n-am grijă mai ales de tine. Dar să știi că pentru aceasta îți cer să-mi dai diseară la muls și restul de lapte pînă la 23 de litri. De trei ani și mai bine de cînd e îngrijitoare de viței și mulgătoare de vaci la gospodăria de stat din Mogoșoaia, regiunea București, Maria Nedeloiu s-a obișnuit să le vorbească astfel vacilor și viteilor de care îngrijește fără pretenția de a obține răspuns verbal de la ele pentru că e clar că niște animale nu pot vorbi. Dar un răspuns îl obține totuși ea. Priceperii sale de îngrijitoare calificată, vacile îi răspund printr-o producție ridicată de lapte, viteii printr-o dezvoltare rapidă. Faptul că anul trecut tovarășa Maria Nedeloiu a obținut de la vacile sale cantitatea de lapte planificată, precum și cantitatea de lapte pe care ea și-a luat angajamentul să o dea peste plan, plus o depășire de 25 la sută, iar în primele două luni ale acestui an și-a depășit sarcinile de plan, e cea mai sigură dovadă.

— Ai terminat cu curățenia? — o întrebă brigadierul Ion St. Ilie care tocmai atunci trecea prin sectorul ei.

— Da. Chiar acum am terminat, îi răspunse îngrijitoarea. Incep pregătirile pentru mulsul de seară, adăugă ea.

— Foarte bine tovarășă Nedeloiu. Te-ai luat la întrecere cu hărnicia în ultima vreme.

— Și nu știi pentru ce tovarășe Ilie?

— Ei nu, interveni Ion St. Ilie. Așa ești dumneata de obicei, harnică.

— Nu, altceva voiam să-ți spun. Se apropie ziua de 8 Martie, ziua noastră a femeilor, pe care eu înțeleg așa s-o sărbătoresc.

I. BURCUȘ
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea București

CIFRE GRĂITOARE

● Peste 700 de femei asesoare populare veghează cu fermitate la respectarea legalității populare în țara noastră.

● Pentru merite deosebite în activitatea științifică, artistico-culturală, 21 de femei au primit titlul de Laureat al Premiului de Stat.

● Peste 50.000 de femei, adică de cinci ori mai multe decît în anul 1939, lucrează ca ingineri, tehnicieni și maiștri.

● Numărul femeilor stahanoviste din fabrici și uzine se ridică la 3046 iar a fruntașelor în producție s-a ridicat numai în anul care a trecut la 39.784.

Răspunderile comsomolistei Anastasia Marinina

V. Tkacenko
secretar al comitetului raional
de Comsomol Nikolaevski

Am cunoscut-o pe Asea Marinina la Școala medie tehnică agricolă. Pe atunci ea era în anul II. Inainte, Asea lucrase ca tractoristă. Deseori colegii ei de an îi cereau sfaturi și întotdeauna Asea le împărtășea cu bucurie cunoștințele ei. Ea a absolvit cu succes școala, obținînd specialitatea de agronom.

Eram deja secretar al comitetului raional de comsomol cînd, la o adunare comsomolistă dintr-un colhoz, am întîlnit-o din nou pe Asea Marinina — agronom la secția agricolă raională.

— Iți place munca aceasta? — am întrebat-o.

— Sincer vorbind, nu-mi place. Imi iau prea mult timp diferite hîrtii. Și eu aș vrea să merg mai mult pe cîmp.

In curînd, Marinina a fost trimisă la Stalingrad, la cursurile de pregătire a cadrelor de conducere pentru colhozuri, organizate pe lîngă Institutul agricol. Cînd agronomul Marinina s-a întors în raion după terminarea cursurilor, membrii colhozului „Lenin" au ales-o președintă.

Era o muncă grea: gospodăria colhozului nu era prea înfloritoare. Anastasia Marinina a găsit ajutor și sprijin la organizația de partid a colhozului. Comuniștii și comsomoliștii au fost repartizați în sectoarele hotărîtoare ale gospodăriei — la ferme și în brigăzile de cîmp. Rezultatele primului an agricol vorbeau despre faptul că munca în colhoz este bine organizată. Se ridicase producția de cereale și legume, crescuseră veniturile. Tinerii și tinerele din colhoz participau activ la repararea grajdurilor pentru animale și la pregătirea nutrețului.

Un președinte de colhoz are multe treburi; cu toate acestea, Marinina ia parte activă la viața organizației comsomoliste. Ea este membră a comitetului de comsomol. Anastasia i-a ajutat Henrietei Maslova, secretar al comitetului de comsomol, să organizeze învățămîntul agrozootehnic al tinerilor. Dealtfel și Marinina învață. Ea este studentă fără frecvență la Institutul agricol din Stalingrad.

De doi ani lucrează comsomolista Anastasia Marinina ca președintă a colhozului „Lenin". Acum, acest colhoz este fruntaș în raionul nostru. In anul 1953, în ciuda condițiilor climaterice nefavorabile, colhozul a obținut o recoltă bogată de cereale și legume, a fost unul dintre primele din regiune care și-a îndeplinit planul de predare a cotelor de cereale, a rezervat fondul de semințe, de furaje și de asigurări. Venitul colhozului a constituit în anul 1951, 242.000 ruble iar în anul 1953 — 1.098.000 ruble. Colhozul și-a îndeplinit planul de dezvoltare a creșterii vitelor.

In timp de doi ani au fost construite 7 case pentru cei care lucrează la fermele de creștere a vitelor, 2 grajduri pentru vaci, cîteva pentru viței, unul pentru porci, staule, cotețe pentru păsări. Cu ajutorul comsomoliștilor a fost mecanizată ferma de produse lactate. Se efectuează lucrările pregătitoare pentru mecanizarea și electrificarea celorlalte ferme. Se vor construi multe case de locuit și alte clădiri.

Anastasia Marinina este membră a comitetului raional de comsomol al raionului Nikolaevski.

Ea a avut o prețioasă inițiativă în legătură cu însilozarea. Comsomoliștii și tinerii din raion au hotărît să însilozeze cu forțele lor proprii 31.000 chintale de furaje; ei și-au depășit angajamentul, însilozînd peste 60 mii chintale.

La adunarea din colhozul „Lenin", închinată propunerii candidaților pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. candidatura Anastasiei Marinina a fost acceptată în unanimitate.

(din „Comsomolscaia pravda")

Femei ferecate în lanțurile discriminărilor

„Societatea se poartă cu femeile ca și cu cînii" — declara muncitoarea americană, Iulia Johnson de la uzina de becuri electrice „Tungsol" din New Jersey. Citești cuvintele acestea și fără să vrei gîndurile îți zboară la femeile care robesc pe plantațiile de cauciuc din Malaya sau în ocnele ce poartă denumirea de fabrici textile din Brazilia. Te gîndești la fetițele ce muncesc de la 8—10 ani în atelierele de confecționat covoare din Iran și la mamele japoneze care își vînd copiii pentru cîțiva yeni.

In constituția de la Bonn stă scris negru pe alb că „bărbații și femeile sînt egali în drepturi". Ceea ce însă stă scris pe hîrtie nu se aplică și în viață. In împărăția lui Adenauer, cîrdula scribii din solda trusturilor nu mai prididesc făcîndu-i reclamă, salariile femeilor sînt cu mult mai mici decît cele ale bărbaților. In landul Renania de nord — Westfalia, femeile primesc un salariu cu circa 40% mai redus decît cel al bărbaților. Conform datelor publicate de un organ sindical care apare la Hamburg în industria margarinei salariile femeilor reprezintă numai 63% din cele ale bărbaților, în industria pînii 57%, în industria de prelucrarea cărnii 66%, iar în industria de conservarea peștelui 51%.

Sînt mii de femei care trăiesc în Germania occidentală și care nu au unde munci. Șomajul lovește în primul rînd femeile. Potrivit datelor așa numitului „Institut de Științe Economice" de la Köln șomajul în rîndul femeilor vest-germane este de două ori mai mare decît șomajul din rîndul bărbaților. Cifrele sînt dealtfel grăitoare în această privință: în 1952, 420.000 de fete au absolvit cursurile elementare. Dintre ele deabia 120.000 au reușit după grele eforturi să obțină de lucru. Dacă faci un calcul îți dai seama că 70% din aceste fete după ce ani de zile au învățat nu pot să găsească un loc de muncă.

In țările în care domnește puterea capitalului viața femeilor este asemeni unei nopți fără de sfîrșit. Mizeria apasă existența a milioane și milioane de femei. Intr-o zi o fetiță de 16 ani din Viena s-a suit pe un pod și de acolo s-a asvîrlit în fața unui tramvai. Fetița aceasta se numea Anni Wondrak și era ucenică într-un magazin din centrul Vienei. Muncea din răsputeri și primea un salariu de mizerie. O nenorocire s-a abătut însă asupra ei: s-a îmbolnăvit maică-sa. După orele suplimentare lucrate fără plată avea dreptul la cîteva zile libere. De aceea a rămas acasă să-și îngrijească mama. N-au trecut decît două zile și Anni a aflat că a fost concediată. E greu de descris ce s-a întîmplat în sufletul ei în acele momente. A cuprins-o amara desnădejde și într-un moment de disperare a încercat să se sinucidă. Vatmanul a oprit însă tramvaiul la timp și Anni a scăpat de la moarte. Era grav rănită. Aceasta însă n-a împiedicat ca, după vindecare, să fie internată într-un institut de corecție. De acolo a evadat totuși. Iar astăzi Anni trăiește viața de mizerie a atîtor și atîtor tinere fete din țările capitaliste care doresc să muncească dar n-au unde.

Răsfoiești paginile ziarelor din lumea capitalistă și deseori întîlnești imagini ale situației groaznice în care trăiesc femeile. Un ziar atenian relata recent un fapt care arată că vremurile întunecate ale sclaviei mai există în țări aflate sub oblăduirea celor ce se pretind „civilizatorii" lumii. Recent pe una din cele mai animate străzi din capitala Greciei, sub ochii binevoitori ai poliției, un negustor de sclavi a propus unor marinari americani o tînără fată în vîrstă de 17 ani. Pentru unele ziare burgheze acest fapt oferă material pentru reportagii senzaționale. Insă cînd stai și judeci bine lucrurile îți dai seama că oprimatorii femeilor din țările capitaliste s-au prăbușit pe ultimele trepte ale decăderii morale.

In lumea capitalistă femeia este lipsită de drepturi politice, i se răpește posibilitatea unei existențe fericite. Insă nimic nu poate împiedica victoria luptei pe care femeile din aceste țări o duc pentru ca să-și cucerească o existență demnă, pentru ca să se elibereze de toate discriminările care le pun într-o situație de inferioritate față de bărbat.

M. RAMURA

FILATOAREA

Pășea grăbită pe covorul de frunze. Toamna, în anul 1936, venise mai devreme ca de obicei și ca-n fiecare an sătenii se gîndeau cu îngrijorare cum vor înfrunta gerul iernii și foamea. Pe ulița care ducea către moșia lui Grigore Bălăceanu, din Stolnici, Beraru Teodora, în vîrstă de numai 8 ani, se întîlni cu țărani pe fețele cărora suferințele săpaseră urme adînci, cute și semne de îmbătrînire înainte de vreme. Copila pornise să-și plece grumazul în fața boierilor. Cu cît se apropia de moșie, gîndul ei se transforma într-o întrebare pe care mulți tineri și-o puneau cu teamă: „mă va primi boierul?". Boierul a primit-o, dar nu pentru că i-ar fi fost milă de ea, ci pentrucă-și dădea seama că un copil poate fi mai ușor exploatat.

Dă la vite mîncare, du-te la cîmp, spală podelele, taie lemne — și, tot așa cît era ziulica de mare, pe arșiță sau ger, Teodora alerga pentru un codru de mămăligă și o rochie veche cu care să se îmbrace. De-ndrăznea vreodată să se așeze ca să se odihnească, boierul o lua repede:

— Ai obosit, poate vrei să te faci cucoană? Hai, mișcă de mătură curtea...

Și ani la rînd copila Teodora n-a cunoscut nici un fel de bucurie. In anul 1940, sătulă de suferințele îndurate la moșierul Bălăceanu, Teodora își legă într-o zi în bocceluță bruma ei de „avere" și porni la București, la sora sa mai mare Paraschiva. La București a muncit din zori pînă în noapte la diferiți boieri. Și iar ani plini de suferințe și de grija zilei de mîine. Eliberarea patriei noastre de sub robia fascistă i-a deschis Teodorei noi orizonturi.

Intr-o zi Paraschiva i-a adus veste că la fabrica textilă „11 Iunie" Găvana din Pitești se primesc muncitori pentru a se califica în meseria de filatori.

— Aș dori tare mult să merg și eu — își exprimă atunci Teodora dorința. Deși nu știa ce anume trebuie să facă o filatoare, Teodora se și vedea muncitoare. Peste puțin timp plecă la Pitești și cererea ei de primire în fabrică a fost aprobată. Apoi a făcut cunoștință cu filatura.

— Meseria noastră este tare frumoasă și nu-i greu de învățat, i-a spus tovarășa Constantina Mihalache, care primise sarcina s-o califice.

Și zi de zi, tovarășa Mihalache i-a destăinuit din experiența muncii sale. I-a arătat cum trebuesc legate firele, pentruca nodul să nu fie prea mare, cum trebuesc desfundați cilindrii ca să nu îngreuneze mersul mașinii. Teodora se străduia să țină minte tot ce auzea, dar nu reușea. Erau lucruri necunoscute și tare bine i-ar fi prins să poată scrie. Văzînd cum tovarășii din jurul ei citeau ziare și broșuri și-n ea se trezi dorința să-nvețe a scrie. Seară de seară, aplecată peste caiete, Teodora încercă să contureze literele. Cînd s-a deschis cursul de alfabetizare, Teodora, care devenise filatoare, nu a pierdut nicio lecție. Prima ei scrisoare a trimis-o surorii sale. Din scrisul stîngaci răzbătea bucuria științei de carte. In fabrică au fost aduse, în acel an, ringuri noi, fabricate în țara noastră. A fost repartizată la un ring nou. Cînd nu reușea să-și realizeze norma, se ferea să privească în ochii tovarășilor ei. Ii era rușine, deși abia învăța meseria. Utemiștii din secție au ajutat-o cu sfaturile lor. I-au arătat că greutățile trebuiesc luate pieptiș și că pentru a le răzbate este nevoie să înveți neîncetat, cu perseverență, să-ți sacrifici, dacă este cazul, și orele de răgaz.

Uzina a crescut și odată cu ea au crescut și muncitorii, printre care se afla și Teodora. După ce a absolvit cursurile școlii de calificare de gradul I și II, cunoștințele ei au început să se cristalizeze. Discuta îndelung asupra felului în care își poate organiza munca cu utemista Gheorghița Lumineanu, responsabila brigăzii utemiste nr. 6, din care făcea și ea parte, și aplica toate sfaturile pe care le primea. 4—5 la sută — atît au fost primele ei depășiri; deși mici, ele marcau începutul victoriilor obținute.

Pentru a obține o calificare înaltă, Teodora a fost trimisă de conducerea fabricii și organizația de partid, la Mediaș, unde a urmat un curs organizat de Ministerul Industriei Ușoare. Nopți întregi a jertfit Teodora însușirii normării tehnice, dar a reușit în cele din urmă să stăpînească bine meseria. In școală a cunoscut fete care lucrau la mai multe părți de ring. Ce-ar fi să-ncerc și eu? — și-a zis Teodora. Cu cît se apropia vremea cînd trebuia să se reîntoarcă în uzină, frămîntarea devenise mai accentuată. Am să-ncerc — se hotărî — ea, plecînd din școală.

★

Mergea tocmai să-și ia în primire lucrul cînd membrele brigăzii s-au strîns în jurul ei ca să le povestească cum a fost la școală. Teodora nu știa cu ce să înceapă mai întîi. Toate erau interesante și oglindeau grija partidului și guvernului față de muncitori. Ar fi dorit să le vorbească despre condițiile de viață nemai întîlnite pînă acum, despre profesorii care vorbeau atît de simplu și de convingător, dar mașina nu trebuia lăsată să aștepte.

Zumzetul umplu sala mare a filaturii și scama albă ca neaua începu să se depună pe părul fetelor ieșit de sub basma, dîndu-i o nuanță argintie. Firele se înfășurau pe fuse cu repeziciune. Teodora se surprinse lucrînd cu multă ușurință. După ce predase din mers mașina schimbului ei, se hotărî să meargă la șeful de sector. Iși scutură scama din păr, își potrivi cu băgare de seamă basmaua, și fără să ezite intră în biroul șefului de sector. Privi în jur, așteptă să plece întîi muncitorii cu care discuta tovarășul Grăsune, și numai apoi zise:

— Aș vrea să lucrez la mai multe părți de ring, cred că am să reușesc.

Văzînd că șeful de sector zîmbește, Teodora continuă cu și mai multă însuflețire.

— Să vedeți cum am să lucrez, nu am să pierd niciun minut.

Comunistul Vasile Grăsune, șeful sectorului îi făgădui că în ziua următoare o va trece să lucreze la 3 părți de ring.

★

Lucrul nu era chiar atît de ușor cum îi păruse Teodorei la început, dar nici înapoi nu putea da. Trebuia să alerge de la o mașină la alta, să lege firele, și abia lega un fir că în spatele ei altul se rupea. Ce să facă Teodora ca să nu se-nvîrtească așa în zadar, să nu piardă minute prețioase? Cutele de pe fruntea ei s-au descrețit încetul cu încetul, semn că Teodora găsise rezolvarea. Se mustra cum de nu-și adusese mai înainte aminte de notița aceea din ziar care arăta în ce constă metoda marșrut. La cămin căută ziarul și reciti articolul, își scoase notițe și din ziua aceea, aplicînd metoda marșrut, ea reuși să reducă considerabil timpii morți.

Entuziasmată de primele succese, Teodora a uitat o datorie de seamă și anume să-și îngrijească mașinile.

Odată, și asta nu va uita nici cînd — în cadrul unei ședințe, utemista Lumineanu a cerut cuvîntul la discuții:

— Cum ne vom îndeplini sarcinile — zise ea — dacă nu vom avea grijă de mașini? Mașinile pot și trebuie să producă mai mult iar pentru aceasta noi, muncitorii, trebuie să le îngrijim. Ce face însă utemista Teodora Beraru? Nu-și îngrijește, tovarăși, mașinile...

Teodora s-a făcut mică pe scaunul pe care stătea. Simțea privirile tovarășilor din sală ațintite asupra ei și-i era rușine. Ii venea să plîngă, dar lacrimile nu-i veneau deloc. Cînd s-a terminat ședința, Teodora a ieșit ultima din sală și mult timp au urmărit-o cuvintele spuse de Lumineanu.

„Are dreptate — își spunea adesea Teodora. Nu mi-am îngrijit mașinile, asta înseamnă că nu mi-am făcut datoria așa cum trebuie".

Și din ziua aceea cele mai curate mașini erau acelea la care lucra utemista Beraru. De cum intra în secție, începea să-și șteargă mașinile de scamă, să îndepărteze de pe mașină resturile de materiale, să controleze dacă fusele sînt drepte și să-și pregătească cursorii de schimb. Apoi curăța și scama de pe apărătoare. In timpul lucrului ștergea în permanență scama, pentru a obține fire de calitate superioară. Cu cît roadele muncii erau mai frumoase, cu atît Teodora dorea să le întreacă.

★

Martie 1953. Primăvară. Teodora își cumpărase un buchet de ghiocei și prinzîndu-l la reverul hainei mergea agale spre uzină. Zîmbea fericită naturii care se trezise la viață, primilor muguri frumoși și curați întocmai ca și viața ei. Cînd a ajuns la uzină, sala era neîncăpătoare. Se decerna titlul de stahanovist unui nou grup de muncitori. Teodora și-a auzit și numele ei. Și-a amintit atunci de emoția cu care a început să lucreze întîi la 3, apoi la 4 și în cele din urmă la 5 părți de ring. Nu-și mai amintește precis ce anume a spus cînd a luat cuvîntul. Dar angajamentul a fost tradus în fapte. Primăvara îi părea mai frumoasă, iar ghioceii parcă rîdeau și ei.

Seara, cînd umbrele învăluiau în mantia lor cenușie orașul, se aprindea lumina și în camera Teodorei. Lumina ardea pînă noaptea tîrziu. Stahanovista își pregătea lecția pentru cercul politic. In deosebi s-a oprit la capitolul care vorbea despre îndatoririle membrilor de partid. Atunci cînd i se părea că lucrurile sînt clare, gîndurile i se învălmășeau. De cele mai multe ori, tovarășa Soci Eleonora, secretara comitetului de partid, discuta cu Teodora și tot ea i-a dat instrucțiunile cu privire la primirea de noi candidați și membri în partid, sfătuind-o să le citească cu atenție. Și fără ca Teodora să bănuiască ceva, tovarășa Soci îi urmărea îndeaproape activitatea.

Intr-una din zilele lui cuptor cînd soarele dogorește pămîntul, iar lanurile de grîu se apleacă unduitor sub mîna dibace a secerătorilor, Teodora își scrise cererea de intrare în partid.

— Dacă comuniștii mă vor socoti vrednică — spuse ea biroului de partid — și mă vor primi în rîndurile lor, nu le voi înșela încrederea.

La puțin timp după ce dăduse cererea, într-o ședință comuniștii au discutat primirea Teodorei drept candidată de partid. I-au arătat că trebuie să lichideze pericolul îngîmfării și obiceiul de a plînge atunci cînd i se fac observații. Din criticile care i s-au adus, Teodora a înțeles că a fi comunist înseamnă să muncești și să te porți în așa fel, încît să fii exemplu pentru toți. Totuși, nu-i era ușor. Inima i se strînsese de emoție așteptînd răspunsul adunării de partid.

Dar comuniștii care o prețuiau pe Teodora tocmai pentru faptul că ea se ridicase prin muncă, i-au arătat încredere, primind-o în rîndurile lor, angajîndu-se să o ajute în muncă.

De atunci Teodora a început să studieze cu și mai multă rîvnă. Astfel, a studiat manualul tehnic „Filatura de bumbac" diferite broșuri și a citit numeroase cărți de literatură, printre care „Insemnările unui partizan", „Agnesa Partizana" sau „Pămînt desțelenit".

Aplicînd înaintata experiență a stahanoviștilor sovietici, precum și inițiativa stahanovistei Elena Chișiu, Teodora a obținut fire de calitate superioară.

Odată cu creșterea producției a crescut și nivelul ei de trai. Teodora și-a cumpărat, în rate mobilă de la „Comlemn" pe care a aranjat-o cu mult gust, în camera din căminul uzinei.

Bucuria și fericirea ei, constă în munca și rezultatele muncii întregului colectiv. „Sîntem fruntași — spune ea adesea — pentru că colectivul din care facem parte este unit, puternic". Făcînd parte din corpul de instructori pentru extinderea aplicării inițiativei stahanovistei Elena Chișiu, Teodora a învățat pe tinerele Șerbănescu Lucica, Busuioc Gheorghița și Ecaterina Florescu cum trebuie făcut corect nodul.

In urma aplicării inițiativei, Ecaterina Florescu a obținut o depășire a normei pe luna noembrie 1953 de 11 la sută, iar planul întregii secții pe anul 1953 a fost îndeplinit la data de 23 decembrie.

Succesele au continuat la fel de frumoase și în acest an. Intreaga secție și-a îndeplinit sarcinile de plan pe luna ianuarie în proporție de 102,9 la sută iar Beraru și-a depășit planul cu 15 la sută.

S-ar părea că stahanovista Teodora Beraru se ocupă doar de producție și de studiu. Cine o cunoaște însă îndeaproape știe că acum — de pildă — Teodora se pregătește pentru întîlnirea cu cei care la 20 decembrie 1953 i-au dat votul, alegînd-o deputată regională.

LIDIA IVANCO

Consfătuirea pe țară cu fruntași în cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr

Inchiderea lucrărilor consfătuirii pe țară a fruntașilor în cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr

Lucrările consfătuirii pe țară cu fruntașii în cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr s-au încheiat sîmbătă după amiază. In prima parte a ședinței, prezidată de tov. C. Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., au continuat discuțiile în legătură cu problemele cultivării sfeclei de zahăr.

Orele 18. Primiți cu aplauze puternice intră în sala consfătuirii conducătorii partidului și guvernului.

La masa prezidiului iau loc tovarășii **Gh. Gheorghiu-Dej, dr. P. Groza, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, Gh. Apostol, Miron Constantinescu, Chivu Stoica, P. Borilă, C. Pîrvulescu, D. Coliu** și alții.

A luat cuvîntul tovarășul Gh. Apostol, secretar al C.C. al P.M.R., vice președinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Agriculturii și Silviculturii care a vorbit despre sarcinile care stau în fața țărănimii muncitoare și a tuturor oamenilor muncii din agricultură, în fața organelor de stat și de partid, pentru asigurarea unui avînt puternic în producția tuturor culturilor agricole, pentru obținerea de recolte bogate.

Tov. Dumitru Roșca, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Fălcoiu, regiunea Craiova, a citit chemarea participanților la consfătuirea pe țară a fruntașilor în producție la cultura porumbului, cartofului și a sfeclei de zahăr către membrii gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole, țăranii muncitori cu gospodării individuale, muncitorii din S.M.T.-uri și gospodării agricole ale statului și către toți specialiștii din agricultură.

Textul chemării a fost adoptat în unanimitate.

Tov. Pîrvulescu a declarat închise lucrările consfătuirii, urînd participanților spor la muncă pentru noi și mari succese în lupta pentru recolte bogate.

După închiderea lucrărilor consfătuirii, în sala de recepții a Consiliului de Miniștri, în prezența conducătorilor partidului și guvernului, a avut loc solemnitatea decorării unui mare număr de fruntași și specialiști din agricultură.

Cu ordinul Muncii cl. 1-a au fost decorați 10 tovarăși, cu Ordinul Muncii cl. 2-a 16 tovarăși, cu Ordinul Muncii cl. 3-a 25 tovarăși, iar cu Medalia Muncii, 182 tovarăși.

(Agerpres)

Ședința de vineri după masă

Vineri după amiază au continuat la Consiliul de Miniștri al R.P.R. lucrările consfătuirii pe țară cu fruntașii în cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr, convocată de Comitetul Central al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R.P.R.

Tov. Gh. **Apostol** vice președinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Agriculturii și Silviculturii, care a prezidat ședința, a dat cuvîntul tov. prof. **Grigore Obrejan**, director adjunct al Institutului de cercetări agronomice al R.P.R. Vorbitorul a arătat însemnătatea deosebită pe care o are însămînțarea porumbului cu sămînță de bună calitate și îndeosebi cu sămînță hibridă. In continuare, a subliniat necesitatea reținerii apei care se pierde de la dezgheț pînă la însămînțare și însemnătatea folosirii bălegarului ca îngrășămînt.

In încheiere, a arătat unele lipsuri ale I.C.A.R. și unele probleme pe care Institutul de cercetări și le propune spre studiere și rezolvare, ca bunăoară intensificarea sprijinului agrotehnic dat gospodăriilor colective, înmulțirea semințelor superioare etc.

Luînd cuvîntul, tov. **Stoica Gh. Oprea**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Călinești, regiunea Pitești, a arătat în cuvîntul său cum a obținut de pe 0,32 ha. o recoltă de 1354 kg. porumb boabe. „Pămîntul arat adînc din toamnă — a spus el — era cam jos și bătătorit de ploi. Din această cauză am fost nevoit să-l ar încă odată în primăvară, la 4-5 cm. Imediat am băgat grapa de fier și l-am mărunțit bine. După însămînțare, am băgat imediat grapa de mărăcini ca să mai netezesc terenul și să-l mărunțesc. Așa porumbul a încolțit mai repede și apa din pămînt nu s-a evaporat. După răsărire, am dat prașilele recomandate de agrotehnică: am prășit de două ori cu vitele și de două ori cu mîna. Pentru că am lucrat bine pămîntul, apa n-a putut să se evaporeze din el și seceta nu mi-a stricat porumbul. Rezultatul acestui fel de lucru s-a văzut și mai bine la recoltă. Eu am realizat o producție de peste 4000 kg. porumb boabe, la hectar, iar cei care nu și-au lucrat bine pămîntul numai 600-800 kg. la ha".

In cuvîntul său, tov. **Bunda Iosif**, președintele întovărășirii agricole din comuna Ciumești, raionul Carei, regiunea Baia Mare, a arătat cum cultivă porumbul și cum a muncit ca să obțină o recoltă de 3.500 kg. boabe la hectar. Intre altele, el a subliniat felul în care a făcut însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Mai întîi — arată el — noi am marcat terenul, apoi l-am însămînțat. Marcarea am făcut-o cu o unealtă anume, de-a lungul și de-a curmezișul terenului. Acest fel de a însămînța ne-a ajutat să facem mai bine prășitul. Noi puteam să dăm un rezultat și mai bun. Dar nici din partea sfatului popular raional și a celui regional, nici din partea comitetului raional de partid, n-am primit ajutor. Cu acest ajutor, noi am fi putut să înființăm o gospodărie colectivă, pentrucă s-au făcut de mult timp 26 de cereri.

După o scurtă pauză, tov. **Nicolae Ștefan**, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, a prezentat referatul cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru sporirea producției de cartofi.

Subliniind importanța cartofilor în economia națională, ca aliment principal, materie primă industrială și cultură furajeră, vorbitorul a arătat că multe gospodării agricole colective, întovărășiri, gospodării de stat și gospodării individuale au întrecut cu mult producția medie de cartofi la hectar. Nu există în țara noastră regiuni unde să nu fie condiții favorabile pentru cultura cartofilor și pentru obținerea de recolte mari la hectar.

Referentul a arătat pe larg cum trebuie pregătit pămîntul, ce îngrășăminte cere cultura cartofilor, cum se face alegerea cartofilor de sămînță, cum se aplică metoda iarovizării, cum se face plantarea cartofilor, stăruind în mod deosebit asupra plantării de vară a cartofilor și a plantării cartofilor în cuiburi dispuse în pătrat — cum trebuesc îngrijite culturile de cartofi și cum se face recoltarea lor.

Prin aplicarea măsurilor agrotehnice înaintate, fiecare gospodărie colectivă, de stat sau gospodărie agricolă individuală va putea mări producția la cartofi de trei-patru ori față de recoltele medii de astăzi — a încheiat vorbitorul.

Numeroși țărani muncitori au pus apoi întrebări în legătură cu problema sporirii producției de cartofi la hectar, la care a răspuns tov. N. Ștefan.

La discuții a luat cuvîntul tov. **Sayo Ludovic**, brigadier la gospodăria agricolă colectivă din Berveni, raionul Carei, regiunea Baia Mare. El a arătat că a obținut o producție de 25.000 kg. de cartofi la hectar, pe o suprafață de 20 ha. Pămîntul a fost dezmiriștit, la o adâncime de 5-6 cm., în toamnă, pămîntul a fost îngrășat cu bălegar de grajd, iar în noembrie a fost arat adînc la 25 cm. După însămînțare, s-a grăpat și s-a făcut prima prașilă. Astfel, pe o suprafață de 4 ha., pe care au fost cultivați cartofi iarovizați, s-a obținut o recoltă de 40.000 kg. la ha.

Tov. **Vass Adalbert**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din satul Poiana, regiunea Cluj a arătat cum a obținut pe pămîntul său recolta record de 48.800 kg. cartofi la hectar. La 15 septembrie — a spus vorbitorul — am arat pămîntul la o adîncime de 15 cm. După aceasta am transportat bălegarul, iar după o lună și jumătate am făcut încă o arătură de 25 cm. In primăvară, am făcut iarovizarea cartofilor. După ce a arătat felul cum a făcut iarovizarea și celelalte lucrări, vorbitorul a continuat: „Cînd planta a avut aproape 5-6 frunze, am făcut prima prașilă. După zece zile am făcut încă o prașilă. Cartofii au crescut foarte bine. A urmat înghețul din 13 mai. Atunci am ieșit afară cu nevasta și am acoperit cartofii cu pămînt lăsîndu-i astfel timp de 5 zile. Am făcut apoi o prașilă. După zece zile s-a pornit o ploaie, după care i-am dat din nou o prașilă. La 24 iulie am început să scot cartofii deoarece aveam contract cu cooperativa. In iulie am scos 5000 kg., restul l-am scos la 27 septembrie. Incheind, vreau să adaug că o zicală spune că „nu există pămînt prost, ci numai gazdă slabă".

Luînd cuvîntul, tov. **Dumitrescu Ion**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Răucești, regiunea Bacău, a arătat cum a obținut de pe 0,50 ha. o cantitate de 12.200 kg. cartofi.

„Din toamna anului 1952 — a spus el — am pregătit terenul. Am arat la o adîncime de o palmă, pe locul cultivat înainte cu lucernă. In timpul iernii am cărat cîte două căruțe cu gunoi de grajd de fiecare prăjină. In vremea plantării cartofilor am mai făcut o arătură, mai la suprafață decît cea din toamnă. Terenul l-am grăpat de două ori, iar după aceea am făcut rînduri cu plugul. Cînd au ieșit cartofii de un lat de palmă am prășit prima dată, iar cînd trebuia să dea în floare am făcut a doua prașilă, dar fără să trag prea multă țărînă. Toamna, cînd vrejul s-a uscat l-am astupat".

A luat apoi cuvîntul tov. **Stoica Dumitru**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Brezoaia, regiunea București. „Vreau să vă spun, tovarăși, cum am cultivat cartofii. In timpul iernii din februarie pînă în martie, am cărat bălegarul și zăpada pe care o strînsesem în curte pe locul unde aveam să pun cartofi. In același vreme am avut grijă să aleg cartofii pentru sămînță de vreo două ori. I-am ales fiindcă unora nu le-a dat colțul, iar altora le-a dat un colț subțire ca ața și nu au fost buni. După însămînțare, cînd au ieșit din pămînt, am băgat boroana, nu cu dinții în jos, ci cu dinții în sus ca să nu scoată cuiburile de cartofi, ci să omoare numai buruiana. I-am lăsat două săptămîni pînă a ieșit colțul la 10—12 cm., și am făcut apoi prima prașilă. După o săptămînă, am mai dat o prașilă.

Noi sîntem patru comune în regiunea București, printre care Brezoaia, Slobozia Mare și Tărtășești, care ne aflăm în întrecere. Fiecare vrem să ieșim primii cu cartofii pe piață. Anul trecut m-am pus la ambiție ca să ies primul și într-adevăr am ieșit. Am scos 15.300 kg. la hectar. Noi vrem să cultivăm cartofi. Vom cultiva cît mai mulți, îi vom îngriji cît mai bine ca să aprovizionăm Capitala și să avem și noi".

Tov **Vasile Cîmpeanu**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Mediesul Aurit, regiunea Baia Mare, a arătat cum a obținut 35.000 kg. cartofi la hectar. „După ce am secerat grîul, am desmiriștit cam la 5—6 cm. Toamna am pus la plug 4 vite ca să pot ara la 18 cm. adîncime. In timpul iernii am lăsat arătura în brazdă. Am oprit bălegarul de grajd și l-am făcut grămadă în capul locului ca să putrezească. Cînd s-a desprimăvărat și s-a zvîntat pămîntul, am intrat cu căruța și am împrăștiat bălegarul. Am arat apoi la 3—10 cm. adîncime și am pus cartofii cu sapa în cuiburi la 40 cm. cuib de cuib și 70 cm. lărgime între rînduri. I-am astupat cu sapa, iar cînd au ieșit din pămînt și s-a văzut colțul am făcut o prașilă cu prășitoarea. I-am lăsat apoi pînă ce au ieșit de un lat de mînă. După aceea, am făcut o altă prașilă cu animalele și apoi una cu sapa de mînă. La vreo două săptămîni, am mai dat o prașilă, așa că am prășit în total de patru ori. După experiența de anul trecut socotesc că se pot obține recolte și mai mari. Pentru aceasta mă voi strădui zi de zi".

Cu aceasta, lucrările din prima zi a consfătuirii au luat sfîrșit.

Seara, participanții la consfătuire au vizionat filmul documentar agrotehnic „Povestea pătratelor verzi", realizat de studiourile sovietice.

Ședința de sîmbătă

Lucrările celei de a doua zi a consfătuirii

La Consiliul de Miniștri al R.P.R. au continuat sîmbătă lucrările consfătuirii pe țară a fruntașilor în cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr, convocată de Comitetul Central al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R.P.R.

In ședința de dimineață, prezidată de tov. **Al. Moghioroș**, secretar al C.C. al P.M.R., au continuat discuțiile asupra măsurilor agrotehnice ce trebuie luate pentru sporirea producției de cartofi.

A luat cuvîntul tov. **Roșca Dumitru**, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Fălcoiu, regiunea Craiova, care a arătat cum au folosit colectiviștii metoda sovietică de plantare de vară a cartofului. Prin partea locului se știa din bătrîni că nu se pot cultiva cartofi. Plantat în mod obișnuit, cartoful creștea tocmai cînd venea seceta, din care cauză nu dădea recolte bune. Acum s-a dovedit că se pot cultiva cartofi cu rezultate bune.

După ce a criticat lectorii care țin lecții agrotehnice, prezentînd metodele înaintate în general, fără a ține seama de condițiile concrete din satul sau gospodăria respectivă, vorbitorul a spus: „Consfătuirea pe regiune ținută în mai anul trecut mi-a fost de mare ajutor. Acolo am aflat de la tov. inginer Berindei Matei de la I.C.A.R., cum se cultivă cartofii prin plantarea de vară. El ne-a explicat ce este iarovizarea cartofilor, cum trebuie pregătit terenul și cum să facem lucrările de întreținere a cartofului, ș.a.m.d.".

Colectiviștii au hotărît să încerce această metodă pe o suprafață de 1 ha. de pe care se recoltase în luna mai ceapă verde. Ei au cărat pe acest teren 50 care de bălegar bine putrezit și au făcut arătură cu plugul cu patru boi la 18-20 cm. După arat, terenul a fost păstrat curat fiind grăpat ori de cîte ori a fost nevoie, pînă la plantare. Cartofii trimiși de secția agricolă pentru sămînță au fost însă în mare parte stricați și putrezi. Deaceea, din 4.000 kg. s-au putut alege pentru sămînță doar 1.600. Pentru iarovizare ei au ales cartofi buni de sămînță pe care i-au așezat apoi în magazii bine aerisite unde s-a menținut o temperatură potrivită. Din 5 în 5 zile, cartofii au fost stropiți cu apă și întorși. Iarovizarea cartofilor s-a făcut între 22 mai și 28 iunie. In ziua plantării, terenul a fost afînat din nou cu prășitoarea. Cartofii stropiți cu apă au fost cărați în lăzi acoperite cu rogojini pînă la locul de plantare. Plantarea s-a făcut la o adîncime de 10—15 cm. cu sapa, în rînduri dese. Deși colectiviștii nu au izbutit să facă decît două prașile, iar aproape jumătate din recoltă a fost compromisă în urma atacului dăunătorilor, s-a obținut totuși o producție de 10.210 kg. cartofi la hectar.

Tov Roșca a arătat că prin folosirea metodelor înaintate, colectiviștii au obținut recolte bogate și la alte culturi. In acest fel, s-a ridicat bunăstarea colectiviștilor. Pentru o zi-muncă, colectiviștii au primit 5,200 kg. grîu, 3 kg. porumb, 1,200 kg. orz, 1,200 kg. cartofi, 0,650 kg. mazăre și 2 lei.

Tov. **Rodenciuc Teader**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Pătrăuți, raionul Suceava, a spus: „Am jumătate de sută de ani. Nici prin cap nu mi-a trecut că astăzi în fața conducerii Republicii Populare Romîne voi fi ascultat despre felul cum mi-am dus munca în gospodăria mea individuală. In anul 1952, după ce am ascultat la căminul cultural lecțiile agrotehnice mi-am făcut și eu un plan de muncă, primul plan din viața mea. Aveam un vecin lîngă mine cu vreo 7—8 hectare, care îmi spunea: „Ce-ți pasă, tu ai puțin pămînt!" Eu i-am răspuns: „Mă vecine, e mai ușor să conduci bogăția, dar eu cu sărăcia ce să fac?" In plan am trecut un hectar cu porumb, unul cu grîu și altul cu cartofi.

Am lucrat în felul următor: am arat la o adîncime de 14—15 cm. După ce am arat am pus cartofii cu cusarca pe rînd. Pînă în seară am terminat. Cînd mi-a dat să trag cu grapa văd că au răsărit. După trei zile trag cu prășitoarea. La o săptămînă am mai făcut o prașilă. La a patra prașilă am tras țărîna.

Din discuțiile purtate am auzit că un tovarăș a prășit cartofii de vreo șapte ori. Eu cred că este îndeajuns și bine de 4 ori. De pe 20 de prăjini, care fac 36 de ari, am luat 7000 kg. Dacă gunoiam, poate aveam o producție și mai mare.

Acum, fiindcă sîntem în preajma campaniei de însămînțări, eu zic să facem o agricultură de calitate, nu o brazdă arată și alta nu.

Tov. **Puskas Francisc**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Lăzarea, Regiunea Autonomă Maghiară, a spus: „Eu am cultivat trei soiuri de cartofi. De regulă am cultivat soiul Ghiulbaba.

Cred că o principală condiție pentru o recoltă mare de cartofi este alegerea unui soi bun pentru sămînță. Lupt împotriva obiceiurilor bătrînilor care culegeau cartoful de sămînță abia în primăvară. Eu culeg această sămînță pentru cartofi încă atunci cînd culeg recolta. Atunci, aleg din cuiburile care dau recolta cea mai mare și nu după mărimea cartofului, ci după cum și în ce măsură soiul cartofului are toate caracteristicile. Atunci pun la o parte cartofii pentru anul viitor. După prima prașilă, cum de regulă se întîmplă în raionul nostru, vine înghețul de primăvară și îngheață cartofii. Eu cred că nu e bine ca atunci să se treacă la a doua prașilă. După ce cartoful își revine, la vreo săptămînă sau zece zile se trece la a doua prașilă. Este obligatoriu să se facă și a treia prașilă."

A urmat la cuvînt tov. **Aurel Petcu** membru al gospodăriei agricole colective din comuna Facăeni, regiunea Constanța. El a arătat că folosind metoda plantării de vară a cartofilor, colectiviștii au obținut pentru prima dată în regiune o producție mare, de 14.640 kg. cartofi la hectar.

„Am putut obține această recoltă — a spus vorbitorul — în urma sfatului tehnicienilor de la ICAR.

Iarovizarea a durat 25 de zile. Terenul a fost îmbălegărit din toamna anului 1952 și ogorit la 15 cm. adîncime. In aprilie 1953 am făcut arătură de 25 cm. Plantarea am făcut-o la 12—15 cm. Totodată am pregătit locul pentru irigație. După 10—11 zile, cartofii erau răsăriți sută la sută. I-am irigat de două ori și după fiecare irigație le-am tras o prașilă. In luna septembrie am plivit buruienile. Culesul l-am făcut după ce a dat bruma. Tovarășii noștri colectiviști sînt foarte bucuroși de recolta pe care am cules-o".

Tov **Czegledy Vasile**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Valea lui Mihai, regiunea Oradea a spus: „Eu, prima dată am făcut arătură de toamnă, despre care am citit în broșuri și am auzit la cercurile agrotehnice. Arătura de toamna am făcut-o prin octombrie, la o adîncime de 18—20 cm. In primele zile ale primăverii, cînd am putut să ies pe cîmp, am grăpat cu o grapă ascuțită. După aceea, am adus gunoiul de grajd pe loc și l-am pus în grămezi mici. La două zile după ce am împrăștiat gunoiul am făcut arătura, iar în fiecare a treia brazdă am plantat cartofi. După ce am făcut însămînțatul am dat o grapă ușoară pentru a nivela pămîntul, ca astfel să-și păstreze umezeala. Am grăpat pămîntul după fiecare ploaie pentru a smulge buruenile și păstra umezeala. După ce au răsărit cartofii și au ajuns la o înălțime de 10—12 cm. am făcut o prașilă cu prășitoarea și apoi cu sapa de mînă, iar după 6—8 zile mai dau o prașilă cu prășitoarea. La 14—15 zile după aceea i-am mai dat o prașilă și i-am făcut totodată și mușuroitul. Așa am obținut 29.000 kg. cartofi pe un ha. Eu iubesc pămîntul și îmi iau angajamentul să-l cultiv în așa fel încît să dea recolte și mai bogate."

In încheiere, vorbitorul a cerut ca prin cooperativa din comună să fie desfăcute uneltele necesare muncilor agricole și a arătat că organele agricole locale trebuie să acorde țăranilor muncitori un ajutor tehnic mai puternic.

Tov. **Stoian Petru**, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Mînăștiur, regiunea Timișoara, a vorbit despre felul în care colectiviștii au obținut pe 5 ha. o producție medie la ha. de 23.250 kg. cartofi. Principalele lucrări care au asigurat această recoltă au fost: îngrășarea terenului cu bălegar, arătura adîncă de toamnă, la 25 cm., grăparea terenului în curmeziș în primăvară, timpuriu, afînarea terenului înainte de plantare, folosirea semințelor de soi, adusă din Regiunea Autonomă Maghiară, însămînțarea în cuiburi la distanță de 40—50 cm. și prășitul la timp. La toate culturile, gospodăria colectivă a obținut recolte cu 50 la sută mai mari. Aceasta a făcut ca pentru fiecare zi-muncă să se împartă colectiviștilor cîte 4,5 grîu, 6 kg. porumb, 2,5 kg cartofi, precum și orz, secară și alte produse. Niciodată colectiviștii n-au văzut pînă acum atîtea bucate în gospodăriile lor.

Tov. **Iohan Depner**, brigadier din gospodăria agricolă de stat din comuna Hălchiu, regiunea Stalin, a vorbit despre cultivarea cartofilor în gospodărie.

La secția I-a a gospodăriei noastre de stat s-au cultivat 24 ha. cu cartofi tîrzii. In luna noembrie, terenul a fost dezmiriștit. Am cărat gunoi pe o suprafață de 3 ha. Apoi a început frigul. In luna ianuarie s-au arat 15 ha., restul de 9 ha. au rămas nearate. In timpul iernii am cărat 630 tone gunoi pentru 21 ha. In luna aprilie am început împrăștiatul gunoiului. La 15 aprilie am început îngropatul gunoiului. După aceea s-a grăpat de trei ori.

Avem un soi de cartofi tîrzii, „Săpunari". Cartofii aceștia cresc de la 300 gr. la 1 kg. Pentru sămînță i-am tăiat în 2, în 3 și în 4 bucăți. Plantarea s-a terminat la 10 mai. Ea s-a făcut astfel: avem mașini care marchează 3 rînduri, făcînd cîte un cuib la distanța de 60/40 cm. Datorită aplicării și celorlalte cerințe agrotehnice am obținut o recoltă medie de 18.000 kg. cartofi la hectar.

Luînd cuvîntul, tov. ing. **Comarnescu Vasile**, de la ICAR, a arătat progresele care s-au făcut în țara noastră la cultivarea cartofilor. El a stăruit în mod special asupra rezultatelor obținute prin plantările de vară, subliniind apoi care este importanța îngrijirii terenurilor cultivate cu cartofi și în special îngrășării cu bălegar sau cu cenușă.

După o scurtă pauză, ședința a continuat sub președinția tovarășului **Chivu Stoica**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini.

Tov. **Marin Stancu**, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, a prezentat un referat cu privire la metodele ce trebuiesc folosite pentru sporirea producției la sfecla de zahăr. Sfecla de zahăr — a arătat vorbitorul — constituie materia primă pentru fabricile care produc zahărul, unul din cele mai importante alimente necesare omului.

Sfecla de zahăr are o însemnătate deosebită ca plantă agricolă în asolament. Prin introducerea în cultură a sfeclei de zahăr, obținem o producție mare de substanțe hrănitoare la unitatea de suprafață, deoarece sfecla dă producții ridicate și în același timp contribuie la ridicarea producției la celelalte plante de cultură din gospodărie. Datorită acestor mari folose pe care le obținem de pe urma sfeclei de zahăr, suprafața cultivată cu această plantă crește în fiecare an.

In continuare, vorbitorul a arătat care sînt condițiile de climă și de sol pentru cultura sfeclei de zahăr, zonele de cultură. Vorbind despre agrotehnica sfeclei de zahăr, tovarășul Marin Stancu a amintit plantele premergătoare, pregătirea terenului, arătura adîncă, îngrășămintele, raionarea soiurilor, pregătirea nămîntului primăvara, înainte de semănat, tratarea semințelor cu soluții nutritive și iarovizarea semințelor, semănatul, lucrările de întreținere, etc.

Trebuie să înțelegem — a spus în încheiere vorbitorul — că muncile privind această valoroasă cultură trebuiesc făcute la timp și potrivit condițiilor fiecărei localități.

Principalul este să executăm toate lucrările în așa fel încît să creem plantelor condiții optime de dezvoltare.

La discuțiile în problema măririi producției la sfecla de zahăr primul a luat cuvîntul tov. **Bogoși Alexandru**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Salonta, regiunea Oradea, care arată cum și-a lucrat ogorul.

Pe cei 60 de ari cultivați cu sfeclă am dus 40 de care de gunoi. După arat, pămîntul a fost lucrat cu boroana; cînd sfecla a căpătat 3—4 foi a fost prășită. După aceea am făcut răritul sfeclei. In total am prășit de trei ori cu prășitoarea și de trei ori cu sapa de mînă. Așa am dobîndit de pe suprafața de 60 ari 13.000 kg. sfeclă de zahăr.

Tov. **Cosma Nicolae**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Drăgănești, regiunea Bîrlad, a arătat că pe terenul pe care a cultivat sfeclă, încă din toamnă a cărat 14 care de gunoi și a întors pămîntul. In primăvară a arat la adîncimea de 18 cm. iar apoi a pus îngrășăminte. Sfecla a semănat-o cu semănătoarea mică cu trei rînduri și a făcut patru prașile. Toamna a recoltat de pe 23 ari 8.200 kg., adică 32.800 kg. sfeclă de zahăr la ha. In acest an el a contractat cultivarea de sfeclă pe 50 ari.

Au urmat la cuvînt tovarășii **Vasile Stroescu**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Arsache, regiunea București, care a obținut o recoltă de 26.000 kg. sfeclă de zahăr la ha., **Robotă Vasile**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din satul Crivești, regiunea Iași, care a obținut 15.000 kg. sfeclă de zahăr pe 1/2 ha, adică 30.000 kg. sfeclă la ha. și alții.

Tov. **Zberea Constantin**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Belcești, regiunea Iași, a arătat felul cum a obținut o recoltă de 9 000 kg. sfeclă de pe un sfert de hectar.

In vara anului 1952 am recoltat grîul. După aceea am trecut imediat la dezmiriștit și am dezmiriștit terenul la o adîncime de 5—7 cm. O lună mai tîrziu am cărat cca. 4.000 kg. gunoi de grajd. Știind că agrotehnica ne învață că la un ha. ar trebui cca 30.000 kg. gunoi, eu am văzut că ar mai trebui și m-am dus la agentul de cultura sfeclei și am luat 150 kg. superfosfat pe care l-am aruncat pe teren, iar după aceea am arat la 18—20 cm. adîncime. Am mai pus 100 kg. îngrășăminte odată cu sămînța pe care am umezit-o înainte. Am lăsat cîteva zile și s-a uscat puțin. Sămînța mergea cam greu prin mașină. După cîtva timp am tras, printre rînduri, prașila oarbă. După ce s-au ofilit bine buruienile m-am dus și am făcut și răritul, pentru că sfecla se făcuse mare. La o săptămînă după ce am făcut buchetatul am făcut prașila întîia. Apoi am trecut la prașila a doua, cînd am dat ca supliment de îngrășămînt azotatul de amoniu. A treia prașilă am făcut-o prin august.

Au mai luat cuvîntul la discuții: **Enculesii Gheorghe**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Răcătău, regiunea Bacău, **Curcă Marin**, președintele întovărășirii agricole din satul Cioroiu Nou, regiunea Craiova și **Matei Gheorghe** din satul Foi, Regiunea Autonomă Maghiară. (Agerpres).

Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al R. D. Germane în R. P. R. a prezentat scrisorile de acreditare

Sîmbătă 6 martie, Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al Republicii Democrate Germane, Werner Eggerath, a prezentat scrisorile de acreditare Președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale, Dr. Petru Groza.

La solemnitate au participat: Mihail Sadoveanu, Vice Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Simion Bughici, Ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., Gheorghe Marussi, Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Dionisie Ionescu, Directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, și Ionel Crișan, Director ad-interim în Ministerul Afacerilor Externe.

Ambasadorul Republicii Democrate Germane a fost însoțit de Primul Secretar, Kurt Streich, Consilierul Economic Walter Veigel, Primul Secretar Edwin Lesniewski, al III-lea Secretar Siegfried Hienzsch, Atașatul Comercial Kurt Haubenreisser, Atașatul de Presă Dieter Doering și de Atașatul Cultural Sonja Riedel.

Prezentînd scrisorile de acreditare, Ambasadorul Republicii Democrate Germane a arătat că poporul muncitor german urmărește cu multă simpatie marea dezvoltare politică, economică și culturală a Republicii Populare Romîne și nutrește pentru poporul romîn simțăminte de caldă prietenie și profund atașament. Succesele poporului romîn sînt și pentru patrioții germani un izvor de forță, fiindcă prin aceste succese se întărește și se consolidează lagărul păcii în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Acum cîteva zile, a declarat D-sa, s-a terminat Conferința celor patru miniștri ai Afacerilor Externe dela Berlin. Din inițiativa Ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a fost posibil să se obțină anumite succese în destinderea în relațiile internaționale. Din păcate, din cauza obstrucției Miniștrilor Afacerilor Externe ai S.U.A., Angliei și Franței, nu s-a putut realiza o înțelegere în privința refacerii unității Germaniei pe baze democratice și pașnice, deoarece toate propunerile constructive ale Ministrului Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice în problema germană, menite să servească intereselor poporului german și securității popoarelor din Europa au fost respinse. Patrioții germani își vor mări și mai mult eforturile pentru a realiza o înțelegere între toți oamenii iubitori de pace și libertate din Germania Occidentală și Răsăriteană. Poporul german va lua în mîinile sale proprii și va impune rezolvarea cu succes a problemelor sale naționale, în ciuda împotrivirii imperialiștilor străini și a uneltelor lor dela Bonn. Poporul german este convins că în această privință se bucură de simpatia poporului romîn și a Guvernului Republicii Populare Romîne. Pînă la urmă forțele păcii și ale progresului vor fi învingătoare.

In răspunsul său, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Dr. Petru Groza, a subliniat că:

„Poporul romîn privește cu dragoste și bucurie succesele obținute de Republica Democrată Germană pe tărîm economic, politic și cultural, pentru necontenita creștere a bunăstării celor ce muncesc, pentru prosperitatea și fericirea poporului german.

Poporul romîn, profund interesat în destinderea în relațiile internaționale și apărarea păcii, susține cu căldură propunerile Uniunii Sovietice făcute la recenta conferință de la Berlin a Miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru mari puteri, propuneri care deschid calea unificării Germaniei pe bază pașnică și democratică și asigură interesele fundamentale ale poporului german. Deși aceste propuneri au fost respinse de către Miniștrii Afacerilor Externe ai celor trei puteri occidentale, nu încape nici o îndoială că lupta dreaptă a poporului german pentru unitate și independența patriei sale va fi încununată de succes, ea bucurîndu-se de sprijinul activ al tuturor popoarelor iubitoare de pace în frunte cu marele popor sovietic". (Agerpres)

Creșterea producției agricole — cauza întregului popor

* *

Gata pentru campania de primăvară

In curînd va porni o nouă bătălie pentru belșugul recoltei. In întîmpinarea acestui eveniment însemnat, mecanizatorii, colectiviștii și țăranii muncitori din raionul Deta, regiunea Timișoara, se pregătesc temeinic. Mecanizatorii de la S.M.T. Deta, de pildă, inițiatorii întrecerii între S.M.T.-urile din regiunea Timișoara, grăbesc terminarea reparațiilor și în același timp pun mare accent pe calitatea lor.

POȘTIN MARINCO

Inițiind aplicarea metodei Bugacev de reparații pe ansamble și subansamble și întărind munca politică în rîndul mecanizatorilor, organizația de bază U.T.M. a contribuit la succesul realizărilor obținute. Astfel, tînărul tractorist Miche Iosif împreună cu echipa sa a terminat de curînd montarea și reglarea a 16 tractoare cu care a fost planificat. Utemistul tractorist Ștefan Vasile, de pildă, a confecționat un borștang pentru rectificarea liniei de arbore (care nu se găsea la stațiune) contribuind în felul acesta la ridicarea productivității muncii la reparațiile tractoarelor cu 500 la sută. Asemenea exemple sînt nenumărate. Să mai luăm doar unul singur. Stahanovistul utemist Poștin Marinco prin munca sîrguincioasă ce a depus-o zi de zi, a reușit să obțină cele mai importante realizări în cadrul reparațiilor depășindu-și planul cu 180 la sută.

Gospodăria agricolă colectivă „Ceapcev" din comuna Ciacova, tot din raionul Deta, a terminat cu mult înainte de termen pregătirile pentru muncile de primăvară. Intregul utilaj al acestei gospodării colective a fost bine reparat, colectiviștii au pregătit și selecționat semințe de soi. Impraștierea îngrășămintelor naturale pe cîmp și alte prgătiri de acest fel efectuate în această gospodărie ca reținerea apei rezultată din topirea zăpezii, vor asigura o serioasă sporire de producție la hectar.

IONAȘI MARIA

In această muncă, utemiștii și tinerii colectiviști au dat un sprijin puternic. Utemista Ionași Maria membră în comitetul organizației de bază U.T.M. pe lîngă faptul că a obținut cele mai importante realizări, a desfășurat și o temeinică muncă de lămurire în rîndul colectiviștilor și tinerilor colectiviști în vederea terminării la vreme a pregătirii muncilor de primăvară.

Insușindu-și recentele Hotărîri ale guvernului și partidului în problemele agriculturii, organizația de bază U.T.M. din comuna Cebza, raionul Deta, se ocupă cu interes de asigurarea ridicării producției la hectar. Comitetul organizației de bază U.T.M. în frunte cu tovarășul Țăran Ion, secretarul organizației de bază, a mobilizat toți utemiștii și tinerii pentru terminarea la vreme a reparării utilajului necesar în muncile de primăvară și pentru procurarea semințelor de soi și selecționarea lor.

ȚĂRAN ION

Ca un rezultat bun al muncii sîrguincioase desfășurată de organizația de bază U.T.M. sub conducerea organizației de partid, este că țăranii muncitori și tinerii țărani muncitori din această comună au terminat pregătirile pentru muncile de primăvară. Utemiștii au fost mereu în fruntea muncilor. Utemistul Țăran Ion constituie un astfel de exemplu, prin faptul că a terminat printre primii din comună pregătirile pentru muncile de primăvară. In curînd ei vor porni o nouă bătălie pentru asigurarea unei recolte bogate. Pentru această bătălie ei deja sînt pregătiți.

ISACOV SVETISLAV
corespondent al
„Scînteii tineretului" pentru
regiunea Timișoara

Au terminat reparațiile

Mecanizatorii de la S.M.T. Dorohoi au terminat lucrările de revizuire și reparare a tuturor tractoarelor și mașinilor agricole.

Mecanizatorii stațiunii au revizuit și reparat 25 de tractoare, 8 cultivatoare, 65 de grape, 8 semănători și 30 de pluguri de tractor.

Fruntașe în lucrările de reparație au fost echipele conduse de Constantin Canovaru, Ilie Loghin, precum și de tractoriștii Gheorghe Cîmpan și Gheorghe Boicu.

Acum, conducerea stațiunii de mașini și tractoare Dorohoi întocmește planul de muncă al stațiunii pe brigăzi și tractoare, în vederea începerii campaniei de primăvară și se continuă tot odată lucrările de încheiere a contractelor cu gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și țăranii muncitori pentru executarea principalelor lucrări agricole din primăvara acestui an.

Turneul internațional de șah al R. P. R.

In cadrul Turneului internațional de șah al R.P.R., sîmbătă după amiază s-au desfășurat partidele întrerupte din rundele a 5-a și a 6-a.

Constatînd la analiză că situația este perfect egală, Ciocîltea și Filip au căzut de acord asupra remizei, fără a mai relua jocul.

In partida Paoli-Szabo, șahistul romîn și-a valorificat cu exactitate avantajul pozițional pe care-l avea la întrerupere, obținînd o frumoasă victorie la mutarea 56-a. Spectatorii au răsplătit cu aplauze succesul lui St. Szabo, care a întrunit 3 1/2 puncte.

In partida cu Voiculescu, Ciocîltea care avea negrele a făcut numeroase încercări pentru a forța cîștigul. Voiculescu s-a apărat însă precis și partida s-a terminat cu remiză.

Foarte interesant a fost finalul partidei Furman-Holmov. După o serie de manevre conduse cu abilitate, Furman a ajuns într-o poziție avantajoasă, avînd un turn și un pion contra un turn. Partida s-a întrerupt pentru a doua oară, cu șanse de cîștig de partea lui Furman.

După șase runde clasamentul are următoarea înfățișare: Nejmetdinov (U.R.S.S.), Pachman (R. Cehoslovacă) cîte 4 1/2 puncte; Korcinoi (U.R.S.S.), Kluger (R.P. Ungară), O'Kelly (Belgia) cîte 4 puncte; Szabo (R.P.R.), Filip (R. Cehoslovacă) cîte 3 1/2 puncte; Furman (U.R.S.S.), Holmov (U.R.S.S.) cîte 3 puncte și o partidă întreruptă fiecare; Stahlberg (Suedia), Wade (Noua Zeelandă) cîte 3 puncte; Ciocîltea (R.P.R.), Troianescu (R.P.R.), Sliwa (R. P. Polonă) cîte 2 1/2 puncte; Sandor (R. P. Ungară) 2 puncte; Bălănel (R.P.R.) 1 1/2 puncte; Voiculescu (R.P.R.), Paoli (Italia) cîte 1 punct fiecare.

Astăzi este zi de repaus, iar mîine turneul se reia cu runda a 7-a în care sînt programate următoarele partide: O'Kelly-Wade; Nejmetdinov-Sandor; Szabo-Pachman; Ciocîltea-Paoli; Kluger-Voiculescu; Troianescu-Filip; Sliwa-Bălănel; Holmov-Korcinoi; Stahlberg-Furman. (Agerpres).

COMUNICAT

informativ asupra Plenarei C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: Zilele acestea a avut loc Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Plenara a ascultat şi discutat raportul prezentat de N. S. Hruşcev cu privire la sporirea continuă a producţiei de cereale în ţară şi la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite şi a adoptat hotărîrea corespunzătoare.

La discutarea acestei probleme au luat parte activişti ai organelor locale de partid, sovietice, agricole şi de colectări, preşedinţi de colhozuri şi lucrători din sovhozuri.

Cu privire la sporirea continuă a producţiei de cereale în ţară şi la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite

Hotărîrea Plenarei C. C. al P.C.U.S. pe marginea raportului lui N. S. Hruşcev

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.U.S. din 2 martie 1954 pe marginea raportului lui N. S. Hruşcev „Cu privire la sporirea continuă a producţiei de cereale în ţară şi la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite".

Hotărîrea reaminteşte că plenara din septembrie 1953 a C.C. al P.C.U.S. a trasat sarcina cea mai arzătoare în condiţiile actuale pentru întregul popor — satisfacerea deplină în următorii 2 sau 3 ani, pe baza puternicului avînt al industriei socialiste, a necesităţilor crescînde ale populaţiei Ţării Sovietelor în ceea ce priveşte mărfurile de consum popular şi asigurarea cu materii prime a industriei uşoare şi alimentare. Călăuzindu-se după hotărîrile plenarei, organele de partid, sovietice şi agricole au desfăşurat în perioada care s-a scurs o muncă importantă pentru crearea condiţiilor necesare pentru rezolvarea sarcinii realizării unui puternic avînt al tuturor ramurilor agriculturii.

Indeplinind hotărîrile plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., colhoznicii, lucrătorii din S.M.T.-uri şi sovhozuri au executat mai bine decît în anii precedenţi muncile agricole de toamnă. In toamna anului 1953, colhozurile şi sovhozurile au executat cu 13.000.000 hectare mai multe arături de toamnă şi cu 3.500.000 hectare mai multe ogoare negre decît în 1952. Insămînţările cu culturi de toamnă şi pregătirea solului pentru semănăturile de culturi de primăvară în vederea recoltei din 1954 au fost executate în majoritatea republicilor, ţinuturilor şi regiunilor într-un termen mai redus şi mai favorabil din punct de vedere agrotehnic.

In urma aplicării hotărîrilor Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. şi a hotărîrilor ulterioare ale Partidului şi Guvernului, cu privire la încurajarea economică a colhozurilor şi a colhoznicilor, precum şi în urma aplicării unor măsuri în domeniul politicii fiscale, veniturile colhozurilor şi colhoznicilor au crescut în 1953 cu peste 13 miliarde ruble.

Respectarea strictă a principiului cointeresării materiale a colhozurilor şi a colhoznicilor în dezvoltarea producţiei agricole, subliniază Hotărîrea, trebuie să constituie şi pe viitor obiectul grijii de zi cu zi a organizaţiilor de partid şi sovietice. După Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S., aproximativ 1.250.000 de tractorişti, brigadieri de brigăzi de tractorişti, mecanici de maşini agricole complexe şi alţi lucrători au fost trecuţi în schemele de personal ale S.M.T.-urilor ca muncitori permanenţi.

Răspunzînd chemării Partidului, aproximativ 50.000 de mecanizatori din industrie şi alte ramuri ale economiei naţionale, au revenit în S.M.T.-uri.

In ultimele luni peste 100.000 de agronomi şi zootehnicieni au fost trimişi în S.M.T.-uri. Pentru a deservi colhozurile 23.000 de ingineri şi tehnicieni din industrie şi alte ramuri ale economiei naţionale au plecat să lucreze în S. M. T.-uri. Ca urmare a acestui fapt, S.M.T.-urile şi colhozurile au fost întărite considerabil cu specialişti, cadrele de specialişti au fost apropiate de sectoarele hotărîtoare ale producţiei agricole.

Hotărîrea semnalează de asemenea lipsurile care mai există în ceea ce priveşte întărirea S.M.T.-urilor şi colhozurilor cu cadre calificate.

Plenara din septembrie a Comitetului Central a adoptat un vast program de întărire a bazei materiale şi tehnice a agriculturii socialiste. Indeplinind hotărîrile Plenarei, industria sovietică a furnizat agriculturii numai în trimestrul IV al anului 1953 aproximativ 42.000 de tractoare (socotite în tractoare a cîte 15 C.P.), peste 11.000 de combine pentru cereale, peste 22.000 semănătoare de tractor, mii de cositoare de tractor, precum şi alte maşini de primă calitate. Datorită puternicei industrii grele, agricultura Ţării Sovietelor este înzestrată tot mai mult şi într-un ritm rapid cu mijloace tehnice moderne. La începutul anului 1954 S.M.T.-urile dispuneau de peste 1 milion de tractoare (socotite în tractoare a cîte 15 C.P.), dintre care 460.000 de tractoare Diesel; 270.000 de combine cerealiere, aproximativ 450.000 de semănătoare de tractor pentru cereale, peste 260.000 cositoare de tractor şi multe alte maşini perfecţionate.

Totodată, Plenara C.C. al P.C.U.S. constată că conducătorii Ministerului Construcţiei de Maşini şi directorii unor uzine îndeplinesc în mod nesatisfăcător sarcinile care le-au fost încredinţate în ceea ce priveşte producţia de maşini agricole.

In Hotărîre se arată apoi că datorită măsurilor luate de Partid şi Guvern în vederea creşterii cointeresării materiale a colhozurilor şi colhoznicilor în dezvoltarea creşterii animalelor proprietate obştească, îngrijirea vitelor în ferme s-a îmbunătăţit întrucîtva. In 1953 colectările şi achiziţiile de carne, lapte şi lînă s-au efectuat mai bine decît în 1952. Totodată, în 1953 colhozurile nu au îndeplinit planul de stat de dezvoltare a creşterii animalelor în ceea ce priveşte vitele cornute mari şi oile.

Hotărîrea subliniază că pentru a îndeplini sarcina trasată de Partid şi Guvern întregului popor, în ceea ce priveşte obţinerea unui avînt rapid al producţiei de articole de consum popular în ţară, dezvoltarea continuă a economiei cerealiere, ca bază a întregii producţii agricole, are o importanţă deosebită.

Economia naţională socialistă planificată presupune crearea unor rezerve de stat de cereale şi reînoirea lor în fiecare an. Afară de aceasta, ţara trebuie să dispună de un excedent de cereale pentru sporirea exportului.

In acelaşi timp, nivelul actual al producţiei de cereale, atît în ceea ce priveşte producţia globală, cît şi în ceea ce priveşte producţia marfă nu acoperă nevoile crescînde ale economiei naţionale.

Hotărîrea analizează lipsurile din agricultură şi greşelile comise de unele organe de stat în planificarea dezvoltării producţiei de cereale.

Plenara C.C. al P.C.U.S. consideră că în faţa ţării stă în prezent sarcina de a mări considerabil producţia de cereale alimentare, furajere, pentru crupe şi producţia de culturi leguminoase pentru boabe în vederea sporirii cu 35—40% a colectărilor şi achiziţiilor de stat la grîne în anii următori în comparaţie cu 1953. Hotărîrea subliniază că agricultura socialistă are toate condiţiile pentru realizarea unui avînt vertiginos al producţiei cerealiere.

Un capitol special al Hotărîrii este consacrat valorificării pămînturilor virgine şi înţelenite. Plenara semnalează că extinderea suprafeţelor cultivate cu cereale prin valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite din Kazahstan, Siberia, Ural, regiunea Volgăi şi parţial din regiunile Caucazului de nord, constituie o sursă importantă şi absolut reală pentru sporirea producţiei de cereale în scurtă vreme. In aceste regiuni se găsesc uriaşe întinderi de pămînt nevalorificat, cu soluri fertile, unde se vor putea obţine recolte abundente fără mari investiţii suplimentare.

Plenara a trasat sarcina de stat de cea mai mare importanţă de a se lărgi în anii 1954—1955 în aceste regiuni suprafeţele însămînţate cu cereale prin valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite pe o întindere de cel puţin 13.000.000 hectare, şi de a se obţine în 1955 de pe aceste pămînturi o cantitate de cereale de 1.100—1.200 milioane puduri, din care 800—900 milioane puduri cereale-marfă.

Hotărîrea subliniază necesitatea de a se asigura mecanizarea completă a tuturor lucrărilor de cultură şi de întreţinere a cerealelor. Pentru a valorifica pămînturile virgine şi înţelenite, pentru a ara fineţele şi păşunile puţin productive şi pentru a spori şi mai mult semănăturile de grîu, trebuie să se livreze în 1954 regiunilor în care sînt valorificate noile pămînturi 120.000 de tractoare (socotite în tractoare a cîte 15CP.), 10.000 de combine şi numărul corespunzător de pluguri de tractor, semănătoare, boroane grele cu discuri, cultivatoare şi alte maşini agricole, precum şi autocamioane, ateliere mobile pentru reparaţii, auto cisterne pentru benzină, vase pentru petrol, sculărie şi utilaj.

Hotărîrea prevede de asemenea măsuri pentru asigurarea cu cadrele calificate necesare a regiunilor în care se valorifică pămînturi virgine şi înţelenite. Plenara a aprobat iniţiativa Comitetului Central al Comsomolului şi a organizaţiilor locale ale Comsomolului în ceea ce priveşte organizarea plecării voluntare a 100.000 mecanizatori comsomolişti şi tineri pentru a lucra în S.M.T.-urile şi sovhozurile care valorifică pămînturi noi. Persoanele care pleacă pentru a valorifica pămînturile virgine şi înţelenite se bucură de mari înlesniri. Aceste persoane primesc o primă echivalentă cu salariul pe trei luni.

Sînt prevăzute înlesniri materiale importante pentru îndeplinirea planurilor de valorificare a pămînturilor noi şi pentru obţinerea unor recolte abundente de cereale. Colhozurilor li se recomandă ca pe baza hotărîrii adunărilor generale să acorde membrilor brigăzilor de cîmp şi de tractorişti o remuneraţie suplimentară mergînd pînă la 30% din recolta strînsă peste sarcinile de plan stabilite în ceea ce priveşte producţia la hectare de pe întreaga suprafaţă cultivată pe noile pămînturi. Se recomandă de asemenea colhozurilor ca, la indicaţia adunărilor generale, să achite colhoznicilor un avans pentru zilele-muncă mergînd pînă la 25% din sumele de bani încasate pentru cerealele obţinute de pe pămînturile valorificate şi predate statului în cadrul livrărilor obligatorii şi al achiziţiilor.

Plenara Comitetului Central al P.C.U.S. consideră că sarcina de a spori producţia de cereale impune ca, paralel cu valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite din regiunile Kazahstanului, Siberiei, Uralului, Volgăi şi Caucazului de nord, să se lărgească considerabil suprafeţele însămînţate în celelalte regiuni ale ţării şi mai ales în regiunile zonei lipsite de cernoziom, prin ararea pămînturilor nefolosite, a fineţelor şi păşunilor puţin productive, prin desţelenirea tufărişurilor şi tufişurilor şi prin secarea mlaştinilor.

Plenara Comitetului Central subliniază că valorificarea unei suprafeţe de 13 milioane hectare de pămînt virgin şi înţelenit în regiunile estice şi sud-estice ale ţării, precum şi valorificarea pămînturilor nefolosite şi a unor noi pămînturi în regiunile zonei lipsite de cernoziom, precum şi în alte regiuni ale ţării, valorificări prevăzute pentru anii 1954—1955, constituie începutul unor noi lucrări generale de punere în valoare a unor vaste întinderi de pămînt necultivat în vederea sporirii producţiei de cereale, precum şi de alte produse agricole.

Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al P.C.U.S. conţine un vast program permiţînd să se îmbunătăţească planificarea agriculturii, să se schimbe structura suprafeţelor semănate şi să se ridice productivitatea pentru a obţine un puternic avînt al economiei cerealiere.

Se prevăd mai ales măsuri pentru a remedia greşelile comise cu prilejul introducerii asolamentelor cu ierburi perene. Se propune modificarea structurii suprafeţelor semănate pentru ca începînd din 1954 să se sporească considerabil semănăturile de cereale şi mai ales semănăturile de cereale consumate sub formă de crupe, de leguminoase şi de cereale furajere, pe seama reducerii semănăturilor şi a arăturilor suprafeţelor semănate cu ierburi perene, care dau o recoltă mică la hectar. Comitetul de Stat al planificării din U.R.S.S., Ministerul Agriculturii al U.R.S.S. şi Ministerul Sovhozurilor al U.R.S.S. sînt obligate să elaboreze în termen de două luni în înţelegere cu republicile unionale şi să prezinte spre examinare Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. propuneri privind modificarea practicii planificării agriculturii, ţinînd seama de necesitatea de a se acorda mai multă iniţiativă colhozurilor, staţiunilor de maşini şi tractoare şi sovhozurilor în dezvoltarea producţiei agricole. In continuare, hotărîrea trasează măsuri avînd drept scop ridicarea continuă a producţiei de cereale. Aceste măsuri sînt: introducerea pe scară largă a procedeelor agrotehnice înaintate; folosirea mai raţională a parcului de tractoare; introducerea şi aplicarea mai rapidă a asolamentelor raţionale; îmbunătăţirea calităţii şi reducerea termenelor lucrărilor agricole etc. Se prevede de asemenea mărirea producţiei de combine care vor fi livrate staţiunilor de maşini şi tractoare şi sovhozurilor în cursul anilor 1954—1956, în cantităţi care să asigure recoltarea la timp a cerealelor.

Unul din capitolele hotărîrii este consacrat creşterii producţiei de plante tehnice şi dezvoltării horticulturii şi viticulturii în U.R.S.S.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a propus să se asigure în următorii 2—3 ani o considerabilă sporire a productivităţii culturilor tehnice şi extinderea în proporţiile necesare a suprafeţelor însămînţate cu aceste culturi şi în special cu bumbac, in cu fibre lungi, cînepă etc. Ţinînd seamă de necesitatea sporirii considerabile a aprovizionării populaţiei cu zahăr, se propune ca în cursul viitorilor 2—3 ani să se extindă suprafeţele însămînţate cu sfeclă de zahăr cu cel puţin 300.000 ha. Suprafeţele însămînţate cu floarea soarelui, în cudriaş şi alte plante oleaginoase vor fi lărgite cu 500.000—600.000 hectare.

Plenara C.C. al P.C.U.S. trasează ca una din cele mai importante sarcini — sporirea pe toate căile a productivităţii la hectar a livezilor şi viilor, extinderea plantaţiilor de pomi fructiferi şi nuci, sporirea recoltelor globale şi a producţiei marfă, astfel încît în următorii ani recolta de fructe şi struguri să crească considerabil. Hotărîrea prevede realizarea a numeroase măsuri importante pentru întărirea bazei furajere, pentru creşterea animalelor, extinderea suprafeţelor însămînţate cu culturi pentru însilozare şi în special cu porumb, rădăcinoase furajere, sfeclă de zahăr, cartofi, culturi de bostănoase furajere, precum şi sporirea productivităţii lor la hectar şi îmbunătăţirea fineţelor şi păşunilor.

In scopul sporirii colectărilor de plante de calitate superioară pentru însilozare urmează să se organizeze pe scară largă construirea de silozuri şi tranşee căptuşite, şi să se adapteze pentru strîngerea culturilor de siloz combinele care nu pot fi folosite pentru strîngerea recoltelor de cereale.

Plenara a propus să se elaboreze în termen de două luni măsuri de valorificare a unor păşuni sezoniere întinse pentru ţinerea vitelor în permanenţă la păşune (construirea de puţuri şi adăpători, adăposturi pentru animale, precum şi construirea de locuinţe şi clădiri pentru instituţii culturale şi de folos obştesc).

Plenara Comitetului Central al P.C.U.S. consideră că sovhozurile trebuie să aibă un mare rol în realizarea sarcinilor trasate de partid şi guvern avînd drept scop un avînt considerabil al tuturor ramurilor agriculturii şi crearea unui belşug de produse agricole în ţară. Un capitol special al hotărîrii este consacrat dezvoltării sovhozurilor şi sporirii rentabilităţii lor. Sovhozurile, se spune în hotărîre, care sînt mari gospodării socialiste de stat, înzestrate cu o tehnică agricolă înaintată, au posibilităţi imense de a spori considerabil, în cel mai scurt timp, producţia şi livrările de cereale, cartofi, legume şi zarzavaturi, carne, lapte, lînă şi alte produse agricole, devenind gospodării model de o înaltă rentabilitate.

Hotărîrea trasează drept sarcină importantă sovhozurilor, ridicarea productivităţii plantelor agricole şi a creşterii animalelor. Pe această bază, în viitorii 2—3 ani livrările de cereale către stat vor trebui să atingă cel puţin 500 de milioane de puduri; vor trebui să fie considerabil sporite livrările către stat de carne, lapte, lînă şi alte produse agricole.

In 1954—1955 sovhozurile din R.S.F.S.R., Kazahstan şi Kirghizia trebuie să-şi extindă suprafeţele însămînţate cu grîu şi mei cu 4.300.000 hectare dintre care 2.300.000 hectare pe seama valorificării pămînturilor înţelenite şi virgine şi a altor pămînturi din sovhozurile existente.

Plenara a recunoscut necesitatea creării în 1954—1955 a unor mari sovhozuri cerealiere, specializate în producţia grîului, meiului, ovăzului, porumbului şi altor cereale.

In ceeace priveşte întărirea organizatorică şi economică a colhozurilor, precum şi munca politică la sate, Plenara constată că lipsurile în conducerea agriculturii scoase la iveală de Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. sînt lichidate cu mare încetineală.

Hotărîrea subliniază că una din condiţiile esenţiale pentru înfăptuirea sarcinilor trasate în domeniul agriculturii este continua întărire organizatorică şi economică a colhozurilor.

Orînduirea colhoznică, se subliniază în hotărîre, este o orînduire socială înaintată. Colhozurile au la dispoziţie posibilităţi nemărginite pentru dezvoltarea producţiei agricole. Dar pentru a utiliza din plin aceste posibilităţi este necesară îmbunătăţirea considerabilă a conducerii colhozurilor, ridicarea tuturor colhozurilor, fără nici o excepţie, la nivelul colhozurilor fruntaşe.

Plenara consideră că este de datoria organelor de partid şi sovietice să se ocupe sistematic şi temeinic de întărirea organizatorică şi economică a colhozurilor. Aplicarea experienţei colhozurilor fruntaşe şi a inovatorilor în producţia agricolă în toate colhozurile trebuie să constitue o preocupare deosebită a organelor de partid, sovietice şi agricole.

Plenara Comitetului Central al P.C.U.S. cheamă pe toţi comuniştii şi comsomoliştii de la sate, pe toţi colhoznicii şi lucrătorii din S.M.T.-uri şi sovhozuri să desfăşoare larg întrecerea socialistă pentru obţinerea unui avînt puternic al economiei cerealiere, pentru recolte îmbelşugate la toate culturile agricole, pentru mărirea continuă a numărului animalelor şi pentru ridicarea productivităţii creşterii animalelor.

Două linii în politica internaţională

Fiecare luare de poziţie a Guvernului Sovietic în problemele internaţionale este primită cu deosebită bucurie de oamenii simpli din lumea întreagă. Ei văd oglindindu-se în declaraţiile şi propunerile Guvernului Sovietic în problemele internaţionale aspiraţiile lor îndreptate spre destinderea încordării internaţionale, spre încetarea „războiului rece" iniţiat de cercurile guvernante americano-engleze. In situaţia internaţională actuală există o diferenţă principală între luările de poziţie ale Uniunii Sovietice, pe deoparte, şi ale statelor occidentale pe de altă parte. In vreme ce linia politică a Uniunii Sovietice de apărare a păcii şi prieteniei între popoare îşi găseşte sprijinul în rîndul maselor largi populare din lumea întreagă, linia politică a S.U.A. şi a partenerilor ei occidentali este inspirată de acele cercuri interesate în menţinerea încordării internaţionale şi a pregătirii unui nou război în scopul obţinerii de profituri maxime.

Aceste două linii în politica internaţională postbelică au fost cu deosebită claritate expuse în importanta declaraţie a lui V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., declaraţie publicată în ziarele de ieri.

Făcînd un cuprinzător bilanţ al conferinţei de la Berlin, V. M. Molotov a arătat cu claritate că la baza politicii cercurilor guvernante din S.U.A. şi Anglia stă politica „de pe poziţii de forţă". Desigur că această politică nu are nimic nou în ea, doar formele de manifestare sînt în unele privinţe altele. Acelaşi limbaj îl folosea şi Hitler în anii premergători celui de al doilea război mondial. Urlînd despre dorinţa lui de-a instaura „o pace mondială şi veşnică" Hitler constituia „pactul anticomintern" (încheiat în anul 1937 de Germania hitleristă, Japonia militaristă şi Italia fascistă), trecea întreaga industrie pe picior de război, căuta să menţină o permanentă stare de încordare în relaţiile internaţionale.

Desigur că nu trebuie să fi un expert în problemele internaţionale pentru a vedea asemănarea izbitoare dintre politica hitleristă şi uneltirile întreprinse după război de cercurile agresive americano-engleze. Expresie a acestor uneltiri este tocmai formarea faimosului bloc al Atlanticului de Nord care seamănă ca două picături de apă cu sus pomenitul „pact anticomintern". Nimeni nu mai poate crede azi în basmul despre pretinsul caracter defensiv al blocului Atlanticului de Nord, cînd în mod fătiş în ţările cuprinse în acest bloc se desfăşoară o cursă a înarmărilor fără precedent în istorie.

Mergînd pe această linie a „politicii de forţă" cercurile guvernante din S.U.A. au dezlănţuit agresiunea armată împotriva R.P.D. Coreene. Această aventură era menită să servească unei demonstraţii spectaculoase a forţei militare „ne mai auzite şi ne mai văzute" a Statelor Unite. Dar după cum spune o fabulă „s-a scremut muntele şi a născut un şoarece", aşa şi Statele Unite nu numai că n-au obţinut o victorie răsunătoare în Coreea dar s-au compromis pe plan militar şi moral. Dealtfel trebuie spus că nici războiul purtat de colonialiştii francezi, cu sprijinul direct al S.U.A., în Indochina, unde suferă înfrîngeri după înfrîngeri nu aduce nimic bun prestigiului Franţei şi S.U.A.

Aceste fapte demonstrează aşa cum a arătat în declaraţia sa V. M. Molotov că „în ultima analiză, ea (politica „de pe poziţii de forţă") se reduce la o politică externă şi internă dusă în interesul pregătirii unui nou război".

Desfăşurarea conferinţei dela Berlin a dovedit că guvernele Franţei, Angliei şi S.U.A. ţinînd seama de presiunea crescîndă a cercurilor opiniei publice democrate care cereau ca conferinţa reprezentanţilor celor patru puteri să ţină seama de năzuinţele popoarelor spre destinderea încordării în relaţiile internaţionale au fost interesate în convocarea acestei conferinţe.

A existat oare dorinţă din partea miniştrilor de externe al S.U.A., Angliei şi Franţei pentru realizarea unor măsuri importante care să ducă la o destindere în relaţiile internaţionale? Hotărît, nu. Incă înainte de începerea conferinţei de la Berlin, printr-o intensă campanie de presă, guvernanţii americani s-au silit să convingă opinia publică de inutilitatea conferinţei ca şi de caracterul ei cu totul formal. Astfel, este cunoscut răspunsul lui Dulles, care înainte de conferinţa de la Berlin, întrebat ce va face dacă partea americană va fi învinuită de eşecul conferinţei a declarat: „Noi am prevăzut acest lucru şi nu ne rămîne în acest caz decît să pregătim opinia publică. Iată de ce eu am dat deacum instrucţiuni ca presa americană să sublinieze în toate felurile dificultăţile pe care le întîmpină conferinţa şi care fac inevitabil eşecul ei". Cu alte cuvinte Dulles a angajat cioclii încă înainte de înmormîntare. Poziţia diplomaţilor occidentali la conferinţa de la Berlin — a fost concludentă în acest sens.

După cum se ştie miniştrii occidentali au împiedecat realizarea oricărui acord în principala problemă rămasă nerezolvată după sfîrşitul războiului, problema germană.

In discutarea chestiunii germane s-au evidenţiat cu deosebită limpezime cele două linii din politica internaţională.

Puterile occidentale au venit la conferinţă fiind legate înainte de mîini şi de picioare prin tratatele agresive dela Bonn şi Paris. Ori, este clar că nu poate fi vorba de nici un fel de rezolvare a problemei germane, atîta vreme cît puterile occidentale nu renunţă la aceste tratate, care au ca scop crearea unui bloc agresiv de şase state europene incluzînd şi Germania occidentală. Principala forţă de şoc a acestei aşa numite „comunităţi defensive europene" trebuie s-o constituie armata hitleristă reconstituită. Cu ajutorul „comunităţii defensive europene" revanşarzii germani speră să reconstituie visatul imperiu hitlerist. „Misiunea supremă a politicii germane — declara cu cinism în paginile unui ziar vestgerman colonelul nazist Rudel — este să reînvie marele reich german".

Punînd la baza întregii lor politici faţă de Germania tratatele militariste de la Bonn şi Paris a devenit clar că guvernele S.U.A., Angliei şi Franţei, precum şi guvernul Adenauer, exclud însăşi posibilitatea unificării Germaniei occidentale cu Germania răsăriteană într-un stat german unit.

Reprezentanţii puterilor occidentale au respins pe rînd fără a aduce vreun argument proiectul sovietic de tratat de pace cu Germania.

La conferinţa de la Berlin reprezentanţii Uniunii Sovietice au arătat că pentru asigurarea securităţii europene este necesară încheierea unui „Tratat general european cu privire la asigurarea securităţii colective în Europa". In acest sens delegaţia Uniunii Sovietice a prezentat un proiect de tratat.

La baza proiectului de tratat propus de Uniunea Sovietică stă principiul asigurării suveranităţii tuturor statelor europene. Acest tratat este opus ideii creerii de grupări militare în Europa şi este menit să asigure o securitate colectivă a popoarelor Europei. La acest tratat pot participa toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială. Pînă la restabilirea unităţii Germaniei la acest tratat ar putea participa atît R. D. Germană cît şi Republica Federală Germană. In cazul unei agresiuni armate, împotriva vreunuia dintre participanţi, tratatul prevede că ceilalţi participanţi trebue să-i vină în ajutor prin toate mijloacele, inclusiv folosirea de forţe armate în vederea restabilirii şi menţinerii păcii. Exprimînd dorinţa de colaborare a Uniunii Sovietice, V. M. Molotov a spus în declaraţia sa: „Noi considerăm că în ciuda deosebirii dintre orînduirile sociale ale ţărilor Europei de exemplu, toate popoarele europene sînt interesate în menţinerea şi întărirea păcii. Noi dorim ca în problema apărării păcii să nu existe două lagăre nici în Europa, nici în întreaga lume. Noi chemăm toate statele europene să renunţe la crearea de grupări militare, îndreptate una împotriva alteia, deoarece crearea unei asemenea grupări nu poate să nu ducă la război. In loc de aceasta, noi propunem constituirea unui lagăr unic al tuturor statelor europene care tind spre asigurarea securităţii lor, şi spre întărirea păcii în Europa".

De sigur că această poziţie a Uniunii Sovietice, a avut şi are un larg răsunet atît în rîndul maselor largi populare cît şi în unele cercuri burgheze din Europa occidentală. Acest fapt nelinişteşte cercurile agresive americane care se fac acum luntre şi punte pentru a obţine ratificarea de către parlamentul francez a tratatelor de la Bonn şi Paris. In acest scop guvernanţii americani i-au mobilizat pe cei englezi care sînt gata şi ei să ofere nişte pretinse „garanţii" Franţei. In acelaşi scop se organizează vizita lui Adenauer la Paris care urmează să ducă tratative în problema Saarului.

Conferinţa de la Berlin, din cauza opunerii puterilor occidentale, nu a reuşit să rezolve nici problema austriacă.

*

In declaraţia sa V. M. Molotov a subliniat, că în ciuda nerezolvării problemelor Germaniei şi Austriei, conferinţa de la Berlin îşi are importanţa sa atît prin faptul reuniunii după o întrerupere de 5 ani a miniştrilor de externe ai celor patru mari puteri cît şi prin faptul că s-a hotărît convocarea la Geneva a unei conferinţe a reprezentanţilor marilor puteri, inclusiv R.P. Chineză, care să discute problemele Coreei şi Indochinei.

De asemeni, după cum se ştie, s-a realizat un acord potrivit căruia guvernele U.R.S.S., S.U.A., Franţei şi Angliei vor contribui la rezolvarea cu succes a problemei dezarmării sau cel puţin la o reducere însemnată a înarmărilor.

Aceste hotărîri pozitive ale conferinţei de la Berlin au fost obţinute datorită eforturilor şi dorinţei de colaborare de care a dat dovadă delegaţia Uniunii Sovietice. Acest fapt îl subliniază şi cunoscutul ziar burghez francez „Le Monde" care scrie că conjunctura internaţională s-a modificat „ca urmare a vizibilei dorinţe a Uniunii Sovietice de a creia o atmosferă de destindere..."

Desfăşurarea ulterioară a evenimentelor internaţionale va dovedi, dacă răspunzînd dorinţei de colaborare a Uniunii Sovietice, puterile occidentale doresc să contribuie la destinderea încordării internaţionale. Acţiunile puterilor occidentale întreprinse după conferinţa de la Berlin dau de gîndit oamenilor cinstiţi din lumea întreagă care urmăresc cu vigilenţă manevrele duşmanilor păcii, care fac de pe acum pregătiri pentru a împiedica reuşita lucrărilor conferinţei de la Geneva. Nu poate scăpa nimănui legătura între intensificarea amestecului american în Indochina şi convocarea conferinţei de la Geneva.

Impotriva manevrelor duşmanilor păcii luptă popoarele lumii care găsesc cel mai sigur şi cel mai puternic sprijin în bătălia lor pentru pace, în politica paşnică a Uniunii Sovietice şi a celorlalte ţări democratice.

Demersurile Inaltului Comisar francez în Germania în legătură cu modificarea Constituţiei de la Bonn

PARIS 6 (Agerpres). — Inaltul comisar francez în Germania, Andre Francois Poncet a făcut demersuri pe lîngă guvernul de la Bonn în legătură cu adoptarea de către Bundestag a legii privitoare la modificarea constituţiei, lege, care permite refacerea deplină a puterii militare germane.

Demersurile făcute de Francois Poncet au avut loc în urma votului comisiei pentru afaceri externe a Adunării Naţionale franceze, care a invitat guvernul francez să informeze guvernul german că se opune măsurilor adoptate de Bundestag.

Demersurile înaltului comisar francez în Germania au provocat reacţii violente în rîndurile cercurilor conducătoare revanşarde vest-germane.

Agenţia France Presse anunţă că preşedintele grupului parlamentar al „partidului german", von Merkatz a criticat vehement votul comisiei pentru afacerile externe a Adunării Naţionale franceze.

Scurte ştiri

● Ziarele anunţă că potrivit datelor Ministerului Asigurărilor Sociale, la sfîrşitul lunii februarie, numărul şomerilor din Austria se ridica la 305.071, cu 5.523 mai mulţi decît la sfîrşitul lunii ianuarie a.c. Ziarele subliniază că cifra şomerilor este cea mai ridicată din ultima perioadă.

● La 5 martie, membrii delegaţiei oamenilor artei din U.R.S.S. s-au întîlnit cu activiştii pe tărîm social şi cu oameni ai artei din capitala Argentinei. Reprezentanţi ai Institutului argentiniano-sovietic pentru relaţiile culturale, ai Comitetului naţional pentru apărarea păcii, ai Uniunii femeilor din Argentina, ai Ligii de luptă pentru drepturile omului au salutat pe artiştii sovietici şi i-au invitat să viziteze o serie de instituţii culturale din Buenos-Aires.

● Docherii din portul New York au declarat vineri o grevă în semn de protest împotriva acţiunilor scizioniste ale liderilor sindicali de dreapta.

● La 5 martie a fost săvîrşit un atentat împotriva sultanului Marocului, Mohamed Ben Arafa. In timp ce acesta participa la o ceremonie religioasă într-o moschee din Marrakech, o grenadă a fost aruncată asupra lui, rănindu-l uşor la frunte. Au fost de asemenea răniţi trei membri din suita sultanului. Acesta este al doilea atentat săvîrşit împotriva lui Ben Arafa. Primul atentat a avut loc la 11 septembrie 1953.

● După cum anunţă săptămînalul „Janayug", Partidul Comunist din Nepal a ţinut la Kitmandu primul său Congres de la crearea sa acum patru ani şi jumătate. La lucrările Congresului au luat parte 100 de delegaţi ai muncitorilor, ţăranilor şi studenţilor.

Declaraţia guvernului R.D. Germane

BERLIN 6 (Agerpres). — A.D.N. transmite: După cum anunţă Departamentul informaţiilor de pe lîngă primul ministru al R.D. Germane, la 4 martie, Consiliul de Miniştri al Republicii Democrate Germane a dat publicităţii o declaraţie în care se spune:

„Guvernul Republicii Democrate Germane a declarat în repetate rînduri că cea mai importantă şi urgentă sarcină pe calea restabilirii unităţii Germaniei este apropierea celor două părţi ale Germaniei.

Colaborarea economică şi culturală sînt chemate să servească în primul rînd acestui scop. Ca răspuns la aceasta, guvernul şi parlamentul de la Bonn au luat măsuri care au drept scop introducerea serviciului militar obligator.

Guvernul militarist al lui Adenauer a silit Bundestagul vestgerman să adopte introducerea în constituţie a unor articole suplimentare cu caracter militar.

Guvernul Republicii Democrate Germane consideră că pentru rezolvarea problemei germane cel mai important lucru este realizarea unei înţelegeri între germani. Contrar întregii vorbării despre alegeri libere, guvernul de la Bonn pune pe primul plan legea militară, introducerea serviciului militar obligator şi aplicarea tratatelor militariste. Propunerile guvernului Republicii Democrate Germane cu privire la realizarea unei înţelegeri, deschid, prin formarea guvernului provizoriu pe întreaga Germanie, calea spre alegeri democrate, cu adevărat libere, în întreaga Germanie, şi către unificarea Germaniei pe baza democraţiei şi libertăţii. Guvernul de la Bonn barează această cale incluzînd în constituţie articole cu caracter militar, legalizînd astfel ocupaţia Germaniei occidentale pe termen de 50 de ani şi punînd tineretul german în slujba intereselor monopoliştilor străini şi germani.

Guvernul Republicii Democrate Germane, continuă declaraţia, ştie că tineretul vestgerman nu vrea să moară pentru interesele monopoliştilor şi moşierilor străini şi germani. De aceea, guvernul Republicii Democrate Germane declară că va trata ca cetăţeni cu drepturi egale şi va da tot sprijinul necesar tuturor bărbaţilor din Germania occidentală şi Berlinul occidental care se eschivează de la recrutarea în armata mercenară vestgermană.

Chemăm populaţia Germaniei occidentale să-şi manifeste voinţa pentru stabilirea unor relaţii economice şi culturale mai strînse între cele două părţi ale Germaniei. Guvernul Republicii Democrate Germane este gata în orice moment să înceapă tratative pe întreaga Germanie asupra tuturor problemelor care servesc la apropierea celor două părţi ale Germaniei şi au drept scop crearea unei Germanii unite, paşnice şi independente.

Plenara C. C. al Partidului Comunist Francez

PARIS 6 (Agerpres). — TASS transmite: In şedinţa din 5 martie a plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, Jacques Duclos a prezentat raportul privitor la sarcinile Partidului Comunist Francez în lupta pentru prevenirea renaşterii militarismului german şi asigurarea independenţei şi securităţii Franţei.

Jacques Duclos a subliniat că după conferinţa de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, în rîndurile clasei muncitoare franceze şi ale întregului popor francez s-au intensificat cererile de instaurare a păcii în întreaga lume. La conferinţa de la Berlin, a spus Duclos, Franţa a avut posibilitatea de a găsi soluţia celor două probleme care preocupă pe toţi francezii şi anume rezolvarea paşnică a problemei germane şi încetarea războiului din Indochina.

Totuşi, de la începutul şi pînă la sfîrşitul conferinţei, comportarea ministrului nostru al afacerilor externe a fost îndreptată spre împiedicarea realizării unor rezultate concrete în aceste două probleme. Cei trei miniştri occidentali s-au pronunţat împotriva tuturor propunerilor îndreptate spre rezolvarea paşnică a problemei germane.

Referindu-se la acordurile realizate la conferinţa de la Berlin, Duclos a declarat: Rezultatele ar fi fost şi mai mari dacă delegaţiile occidentale ar fi vrut cu adevărat să rezolve aceste probleme. Totuşi, conferinţa de la Berlin reprezintă o victorie a politicii tratativelor împotriva politicii de forţă.

Poporul nostru va lupta din toate puterile pentru ca principiul rezolvării problemelor litigioase pe calea acordurilor să triumfe asupra eforturilor acelor guvernanţi care încearcă în fel şi chip să torpileze colaborarea.

In continuare Duclos a relevat faptul că guvernul francez a lăsat fără răspuns propunerea lui Ho Şi Min cu privire la tratativele de pace şi a subliniat că dorinţa guvernului S.U.A. este de a menţine un focar de război în Indochina.

Continuarea politicii de militarizare a ţării, a spus în continuare Duclos, exercită o influenţă nefastă asupra finanţelor şi economiei Franţei.

Duclos a relevat mizeria oamenilor muncii francezi care au suferit privaţiuni uriaşe în cursul acestei ierni.

In legătură cu aceasta, a spus în continuare Duclos, este cu totul firesc ca clasa muncitoare să lupte pentru o majorare generală a salariilor.

Duclos a trecut apoi la analizarea situaţiei grele a ţărănimii franceze şi a muncitorilor nord-africani care lucrează în Franţa şi s-a ocupat de lupta femeilor, a tineretului, a intelectualilor pentru pîine pentru independenţa naţională a Franţei şi pentru pace.

In raportul său, Duclos a acordat o mare atenţie întăririi unităţii de acţiune a oamenilor muncii francezi.

Trebuie să ducem cu curaj, fără a pierde timpul, a subliniat Duclos, o politică de front unic, deoarece în faţa ţării stau probleme serioase. Trebuie să împiedicăm ratificarea tratatelor de la Bonn şi Paris. Trebuie să obţinem restabilirea păcii în Indochina şi satisfacerea revendicărilor clasei muncitoare şi ale maselor muncitoare.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.